

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α

**ΤΗΣ 1^{ης} ΕΙΔΙΚΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΟΥ
ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ 18^{ης} ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2003**

-----0-----

Μ Ε Λ Η : Κωνσταντίνος Ρίζος, Πρόεδρος, Μιχαήλ Δημητρόπουλος, Χρήστος Χριστοφιλόπουλος, Γεώργιος - Σταύρος Κούρτης, Γεώργιος Σχοινιωτάκης, Αντιπρόεδροι, Χρήστος Ντάκουρης, Ιωάννης Κωτσόπουλος, Παναγιώτης Παρασκευόπουλος, Ελένη Φώτη, Κωνσταντίνος Κώης, Ιωάννης Μπαλαφούτης, Δημήτριος Δεδούσης, Αριστείδης Μπίκος, Κωνσταντίνος Κανδρής, Αθανάσιος Φρύδας, Ιωάννης Καραβοκύρης, Αντώνιος Παπαργυρίου, Αντώνιος Τομαράς, Ηλίας Αλεξανδρόπουλος, Θεοχάρης Δημακόπουλος, Φλωρεντία Καλδή, Γεώργιος Κωνσταντάς, Διονύσιος Λασκαράτος, Μιχαήλ Ζυμής, Ευφροσύνη Κραμποβίτη, Ανδρονίκη Θεοτοκάτου και Γαρυφαλλιά Καλαμπαλίκη, Σύμβουλοι.

Ο Αντιπρόεδρος Ευστάθιος Ροντογιάννης και οι Σύμβουλοι Νικόλαος Αγγελάρας και Μαρία Ζαγκλιβερινού απουσίασαν δικαιολογημένα.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ : Βασίλειος Χασαπογιάννης,

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : Γεώργιος Κομπολάκης

Α΄ Με την αρχή της συνεδριάσεως ο Σύμβουλος Δημήτριος Δεδούσης, που ορίστηκε από τον Πρόεδρο εισηγητής, φέρει προς συζήτηση το σχέδιο

νόμου των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων «Αύξηση των συντάξεων του Δημοσίου για το έτος 2003 και άλλες διατάξεις» που στάλθηκε στο Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο με το 52622/0092/18.3.2003 έγγραφο του Υπουργείου Οικονομικών (Γ.Λ.Κ. Διεύθυνση 47^η Νομοπαρασκευαστική), για να γνωμοδοτήσει η Ολομέλεια, σύμφωνα με το άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος. Το σχέδιο αυτό έχει ως εξής :

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Αύξηση των συντάξεων του Δημοσίου για το έτος 2003 και άλλες διατάξεις»

Ά ρ θ ρ ο 1

Αύξηση συντάξεων

1. α. Ειδικά για το έτος 2003, οι συντάξεις, οι χορηγίες και τα βοηθήματα, γενικά, που καταβάλλει το Δημόσιο σε όσους έχουν εξέλθει από την Υπηρεσία μέχρι 31-12-2002, αυξάνονται από την 1η Ιανουαρίου 2003 κατά ποσοστό τέσσερα τοις εκατό (4%). Ως συντάξεις, χορηγίες ή βοηθήματα επί των οποίων χορηγείται η αύξηση του προηγούμενου εδαφίου νοείται μόνο το ποσό της βασικής σύνταξης, της χορηγίας ή του βοηθήματος, όπως το ποσό τους αυτό ακαθάριστο έχει διαμορφωθεί την 31 Δεκεμβρίου 2002.

β. Το ποσό της αύξησης της προηγούμενης περίπτωσης ενσωματώνεται στο ποσό της βασικής σύνταξης, της χορηγίας ή του βοηθήματος.

2. Εάν για οποιαδήποτε αιτία επέλθει μεταβολή στο ποσό της σύνταξης, της χορηγίας ή του βοηθήματος όπως αυτά ορίζονται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού μεταβάλλεται και το ποσό της αύξησης με βάση τη νέα σύνταξη, τη χορηγία ή το βοήθημα από τη χρονολογία που επέρχεται η μεταβολή.

3. Το ποσό της αύξησης που προκύπτει με βάση τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού δεν καταβάλλεται εφόσον το ποσό με το οποίο θα αυξηθούν οι συντάξεις, για το έτος 2003, με βάση τις διατάξεις των παραγράφων 1 έως και 7 του άρθρου 10 του ν. 3075/2002 (ΦΕΚ 297 Α΄) είναι μεγαλύτερο, σε περίπτωση δε που είναι μικρότερο καταβάλλεται η διαφορά μέχρι τη συμπλήρωση του ποσού που προκύπτει από την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού.

4. Από 1η Ιανουαρίου 2003:

α) Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (Π.Δ. 166/2000 ΦΕΚ 153 Α΄) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ως μισθός με βάση τον οποίο κανονίζεται η σύνταξη λαμβάνεται ποσοστό του μηνιαίου μισθού ενεργείας του μισθολογικού κλιμακίου ή του βαθμού που έφερε και εμισθοδοτείτο ο υπάλληλος κατά την έξοδό του από την υπηρεσία».

β) Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 34 του Κώδικα

Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ως μισθός με βάση τον οποίο κανονίζεται η σύνταξη λαμβάνεται ποσοστό του μηνιαίου μισθού ενέργειας, του βαθμού που έφερε και με τον οποίο εμισθοδοτείτο ο στρατιωτικός κατά την έξοδό του από την υπηρεσία».

γ) Οι διατάξεις των δύο πρώτων εδαφίων της παραγράφου 3 και οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 9 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, καθώς και οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 5 του άρθρου 34 του ίδιου Κώδικα, καταργούνται και οι εναπομένουσες παράγραφοι των ίδιων άρθρων αναριθμούνται αναλόγως.

δ) Οι καταργούμενες ή τροποποιούμενες, με τις διατάξεις του νόμου αυτού, διατάξεις του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων δεν παράγουν συνταξιοδοτικά αποτελέσματα για δικαιώματα που έχουν γεννηθεί μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2002, οι σχετικές δε αξιώσεις που βασίζονται επί των καταργουμένων ή τροποποιουμένων διατάξεων του νόμου αυτού παραγράφονται έστω και αν έχουν αναγνωρισθεί με τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις, με εξαίρεση όσες υποθέσεις έχουν κριθεί με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις.

5. Από 1η Ιανουαρίου 2004 και μετά οι συντάξεις, οι χορηγίες και τα βοηθήματα του Δημοσίου δύνανται ν'αυξάνονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και εφόσον υπάρχει συναρμοδιότητα του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, με κοινή απόφασή τους.

6. Συντάξεις, χορηγίες ή βοηθήματα των οποίων η έναρξη καταβολής ορίζεται σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, σε χρόνο μεταγενέστερο της εξόδου του υπαλλήλου από την υπηρεσία ή έχει ανασταλεί η καταβολή τους,

καταβάλλονται προσαυξημένες με όλες τις αυξήσεις που έχουν χορηγηθεί στις συντάξεις για το χρονικό διάστημα από την έξοδο από την υπηρεσία ή την αναστολή τους, μέχρι την έναρξη ή επανέναρξη καταβολής τους, κατά περίπτωση.

7. Οι συντάξεις, οι χορηγίες και τα βοηθήματα, γενικά, που καταβάλλει το Δημόσιο, από 1^η Ιανουαρίου 2003 και μετά, αυξάνονται μόνο, σύμφωνα με όσα ορίζονται στις διατάξεις του νόμου αυτού.

8. Στις συντάξιμες αποδοχές των υπαλλήλων ή λειτουργών του Δημοσίου δεν συμπεριλαμβάνεται καμμία παροχή, καμμία προσαύξηση και καμμία μισθολογική προαγωγή εάν αυτή δεν καταβάλλονταν κατά την έξοδο του υπαλλήλου, του στρατιωτικού ή του λειτουργού από την υπηρεσία, με εξαίρεση αυτές που έχουν κριθεί με αμετάκλητες αποφάσεις διοικητικών δικαστηρίων.

9. Από 1^η Ιανουαρίου 2003 και πριν την εφαρμογή των προηγουμένων παραγράφων, του άρθρου αυτού, ανακαθορίζονται οίκοθεν οι συντάξεις:

α. Των προσώπων της παραγράφου 7 του άρθρου 1 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, με εξαίρεση τους Επάρχους, με βάση μηνιαίο βασικό μισθό, ο οποίος προσδιορίζεται με πολλαπλασιασμό του βασικού μισθού του μισθολογικού κλιμακίου 1 με συντελεστή δύο και τριάντα πέντε δέκατα (2,35) και πλήρες επίδομα χρόνου υπηρεσίας.

β. Των τέως Γενικών Διευθυντών που έχουν εξέλθει της υπηρεσίας μέχρι 31 Μαΐου 2002 με βάση το μηνιαίο βασικό μισθό του Γενικού Διευθυντή που καθορίσθηκε με την απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών

αριθμ. 2/65597/0022/14-11-2002 (ΦΕΚ 1148 Β'/18-11-2002) καθώς και το επίδομα χρόνου υπηρεσίας που αντιστοιχεί στα έτη της υπηρεσίας τους.

γ. Των τέως αναπληρωτών Γενικών Διευθυντών με βάση μηνιαίο βασικό μισθό, ο οποίος προσδιορίζεται σε ποσοστό εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) επί του μηνιαίου βασικού μισθού του βαθμού Γενικού Διευθυντή Υπουργείου, καθώς και το επίδομα χρόνου υπηρεσίας που αντιστοιχεί στα έτη της υπηρεσίας τους.

δ. Των τέως υπαλλήλων του διπλωματικού κλάδου, του επιστημονικού προσωπικού της ειδικής νομικής υπηρεσίας, της ειδικής νομικής υπηρεσίας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των υπαλλήλων του κλάδου εμπειρογνομόνων, του Υπουργείου Εξωτερικών, που έχουν εξέλθει της υπηρεσίας μέχρι 30 Ιουνίου 2002, με βάση το βασικό μηνιαίο μισθό της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του Ν. 3075/2002, σε συνδυασμό και με τις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 παράγραφος 1 του Ν. 2606/1998 (ΦΕΚ 89 Α') και του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων.

Ά ρ θ ρ ο 2

Συντάξεις παθόντων από βίαιο συμβάν και τροποποίηση της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου

1. α. Οι διατάξεις της παραγράφου 15 του άρθρου 9 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων αντικαθίστανται ως εξής:

«15. Ως μισθός για τον κανονισμό της σύνταξης του υπαλλήλου, ο οποίος καθίσταται πλήρως ανίκανος για εργασία κατά την εκτέλεση υπηρεσίας που

συνεπάγεται αυξημένο κίνδυνο, λαμβάνεται υπόψη ο μισθός του καταληκτικού κλιμακίου ή καταληκτικού βαθμού στον οποίο θα εξελισσόταν μισθολογικά ή βαθμολογικά σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν κατά το χρόνο του παθήματος, προσ αυξημένος με επίδομα χρόνου υπηρεσίας και τυχόν ευδόκιμης παραμονής που αντιστοιχεί σε τριακονταπενταετή πραγματική υπηρεσία.

Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου έχουν εφαρμογή και για όποιον καθίσταται πλήρως ανίκανος για εργασία εξαιτίας δολοφονικής επίθεσης από ένα μόνο άτομο ή ομάδα κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας ή λόγω της ιδιότητάς του ως υπαλλήλου στην ενέργεια ή συνταξιούχου».

β. Στο τέλος του άρθρου 18 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται παράγραφος 7 ως εξής:

«7. Ειδικά για τον υπολογισμό της σύνταξης της χήρας συζύγου και των τέκνων των προσώπων της παραγράφου 15 του άρθρου 9 και της παραγράφου 4 του άρθρου 20 έχουν ανάλογη εφαρμογή οι διατάξεις των δύο πρώτων εδαφίων της παραγράφου 2 του άρθρου 94 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων».

γ. Οι διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 20 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων αντικαθίστανται ως εξής:

«4. Ως σύνταξη που θα έπρεπε να απονεμηθεί στον υπάλληλο που πεθαίνει κατά την εκτέλεση υπηρεσίας που συνεπάγεται αυξημένο κίνδυνο ή δολοφονείται ή τραυματίζεται θανάσιμα από ένα μόνο άτομο ή ομάδα κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του ή λόγω της ιδιότητάς του ως υπαλλήλου στην ενέργεια ή σε σύνταξη, λογίζεται αυτή που ανήκει στο μισθό του καταληκτικού κλιμακίου ή καταληκτικού βαθμού στον οποίο θα εξελισσόταν μισθολογικά ή

βαθμολογικά αυτός που πέθανε ή δολοφονήθηκε, σύμφωνα με τις διατάξεις που ίσχυσαν κατά το χρόνο του θανάτου του ή της δολοφονίας, προσαυξημένο με επίδομα χρόνου υπηρεσίας και τυχόν επίδομα ευδόκιμης παραμονής, που αντιστοιχεί σε τριακονταπενταετή πραγματική υπηρεσία».

δ. Οι διατάξεις της παραγράφου 17 του άρθρου 34 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων αντικαθίστανται ως εξής:

«17. Ως μισθός για τον κανονισμό της σύνταξης του στρατιωτικού, ο οποίος κατά την εκτέλεση υπηρεσίας που συνεπάγεται αυξημένο κίνδυνο καθίσταται πλήρως ανίκανος για εργασία και δεν μετατάσσεται για την αιτία αυτή σε ειδικές καταστάσεις διαθεσιμότητας, αποστρατείας ή υπηρεσίας γραφείου, λαμβάνεται υπόψη ο μισθός του καταληκτικού βαθμού, στον οποίο θα εξελίσσονταν μισθολογικά ή βαθμολογικά, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν κατά το χρόνο του παθήματος, προσαυξημένος με το επίδομα χρόνου υπηρεσίας και τυχόν ευδόκιμης παραμονής, που αντιστοιχεί σε τριακονταπενταετή πραγματική υπηρεσία. Ο βαθμός αυτός σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να είναι ανώτερος του βαθμού Αντιστρατήγου προκειμένου περί ανθυπολοχαγών, υπολοχαγών, λοχαγών, ταγματάρχων, αντισυνταγματάρχων και συνταγματάρχων και των αντίστοιχων προς αυτούς. Ειδικά προκειμένου για τους Αρχηγούς των Σωμάτων Ασφαλείας, του Πυροσβεστικού και του Λιμενικού Σώματος για τον κανονισμό της σύνταξης λαμβάνεται υπόψη ο μισθός του βαθμού Αρχηγού Γ.Ε.Ε.Θ.Α..

Οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων έχουν ανάλογη εφαρμογή και για όποιον καθίσταται πλήρως ανίκανος για εργασία συνεπεία δολοφονικής

επίθεσης από ένα άτομο μόνο του ή ομάδα κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας ή για την ιδιότητά του ως στρατιωτικού στην ενέργεια ή σε σύνταξη».

ε. Στο τέλος του άρθρου 46 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται παράγραφος 7 ως εξής:

«7. Ειδικά για τον υπολογισμό της σύνταξης της χήρας συζύγου και των τέκνων των προσώπων της παραγράφου 17 του άρθρου 34 και της παραγράφου 4 του άρθρου 48, έχουν ανάλογη εφαρμογή οι διατάξεις των δύο πρώτων εδαφίων της παραγράφου 2 του άρθρου 94 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων».

2. Η υποπερίπτωση γγ' της περίπτωσης μθ' της παραγράφου 1 του άρθρου 12 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων αντικαθίσταται ως εξής:

«γγ) Σε δύομισι (2 1/2) έτη για τις απόφοιτες των Σχολών Επισκεπτριών Αδελφών Νοσοκόμων ετών 1956-1973, Επισκεπτριών Αδελφών ετών 1956-1974 και Μαιών έτους 1978 και μετά ή Επισκεπτριών και Μαιών αποφοίτων ΚΑΤΕΕ ή Τ.Ε.Ι. οποτεδήποτε».

3. α. Στο τέλος των άρθρων 22 και 50 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθενται παράγραφοι 24 και 8, αντίστοιχα, ως εξής:

«Τα δικαιολογητικά που απαιτούνται για τον κανονισμό της σύνταξης ή την αναγνώριση ως συντάξιμης οποιασδήποτε υπηρεσίας, καθώς και ο τρόπος υποβολής τους, δύνανται να καθορίζονται από 1 Ιανουαρίου 2003, με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως».

β. Οι διατάξεις της προηγούμενης περίπτωσης έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τα δικαιολογητικά που απαιτούνται από τις διατάξεις του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων (Π.Δ. 168/2000, ΦΕΚ 155 Α΄).

4. α. Στο τέλος του άρθρου 53 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται παράγραφος 7 ως εξής:

«7. Ως έτος γέννησης οιοδήποτε δικαιούχου σύνταξης λαμβάνεται εκείνο, που αποδεικνύεται από ληξιαρχική πράξη, η οποία έχει συνταχθεί μέσα σε ενενήντα ημέρες το πολύ από την ημέρα γέννησης. Αν δεν έχει συνταχθεί τέτοια ληξιαρχική πράξη, το έτος γέννησης αποδεικνύεται για τους άνδρες από το μητρώο αρρένων και για τις γυναίκες από το γενικό μητρώο των δημοτών. Αν υπάρχουν περισσότερες εγγραφές στα μητρώα, επικρατεί η χρονικά προγενέστερη. Δικαστικές ή διοικητικές αποφάσεις που βεβαιώνουν την ηλικία ή διορθώνουν τις σχετικές εγγραφές δεν λαμβάνονται υπόψη από τα όργανα που κρίνουν ή δικαιοδοτούν για τις συντάξεις».

β. Οι διατάξεις της προηγούμενης περίπτωσης έχουν εφαρμογή και για συνταξιοδοτικά δικαιώματα που κρίνονται με βάση τις διατάξεις του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων καθώς και τις διατάξεις του Κώδικα Συντάξεων Προσωπικού Σιδηροδρόμων (Π.Δ. 167/2000, ΦΕΚ 154 Α΄).

5. Στο τέλος του άρθρου 56 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται παράγραφος 15, ως εξής:

«15. Η σύνταξη όσων θεμελιώνουν δικαίωμα συνταξιοδότησης με βάση τις διατάξεις της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του Κώδικα αυτού, αρχίζει να καταβάλλεται μετά τη συμπλήρωση του 65^{ου} έτους της ηλικίας τους».

6. Η παράγραφος 11 του άρθρου 59 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων που τέθηκε με τις διατάξεις της παρ. 10 του άρθρου 2 του ν. 3075/2002 αναρριθμείται, λαμβάνει αριθμό 12 και αντικαθίσταται, από τότε που ίσχυσε, ως εξής:

«12. Οι διατάξεις της παραγράφου 4 έχουν εφαρμογή και για τα πρόσωπα της παραγράφου 9, του άρθρου αυτού».

7. α. Στο τέλος του άρθρου 59 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται παράγραφος 13 ως εξής:

«13. Η εισφορά, η συμπληρωματική εισφορά, η εισφορά εξαγοράς καθώς και η κράτηση για κύρια σύνταξη, όπου απαιτούνται, κατά περίπτωση, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα αυτού, για την αναγνώριση ως συντάξιμης, οποιασδήποτε προϋπηρεσίας ή υπηρεσίας, συμπεριλαμβανομένης και της στρατιωτικής θητείας, υπολογίζονται με βάση τις κάθε φορά συντάξιμες αποδοχές του χρόνου υποβολής της σχετικής αίτησης του υπαλλήλου ή του στρατιωτικού».

β. Η ισχύς των διατάξεων της παραγράφου αυτής αρχίζει από 1^η Ιανουαρίου 2003 και από την ίδια ημερομηνία κάθε άλλη διάταξη που ρυθμίζει το θέμα της προηγούμενης περίπτωσης διαφορετικά καταργείται.

8. α. Οι συντάξεις που έχουν κανονισθεί με βάση τις διατάξεις της παραγράφου 10 του άρθρου 15 και της παραγράφου 7 του άρθρου 34, του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, οι οποίες καταργήθηκαν και αντικαταστάθηκαν με τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 5, του άρθρου 1 του ν. 3029/2002, αντίστοιχα, αναπροσαρμόζονται οίκοθεν ή μετά από αίτηση των

ενδιαφερομένων, σύμφωνα με όσα ορίζονται στις διατάξεις των άρθρων 15 και 42 του ίδιου Κώδικα, κατά περίπτωση.

β. Τα οικονομικά αποτελέσματα από την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής αρχίζουν από 1^η Αυγούστου 2003.

9. α. Οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 14 του ν. 2084/1992 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου έχουν εφαρμογή και για τις συντάξεις των οικογενειών όσων από αυτούς έχουν πεθάνει καθώς και για τις συντάξεις όσων έπαθαν από τραύμα ή νόσημα που οφείλεται στην υπηρεσία».

β. Η παράγραφος 3 του άρθρου 14 του ν. 2084/1992 καταργείται και οι ακολουθούσες παράγραφοι αναριθμούνται αναλόγως.

γ. Οι συντάξεις που έχουν κανονισθεί με διαφορετικό τρόπο από όσα ορίζονται στις διατάξεις της παραγράφου αυτής αναπροσαρμόζονται οίκοθεν ή μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων, σύμφωνα με όσα ορίζονται στις διατάξεις αυτές.

δ. Τα οικονομικά αποτελέσματα από την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής αρχίζουν από 1^η Αυγούστου 2003.

10. α. Οι διατάξεις του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 9 του Ν. 3075/2002 αντικαθίστανται από τότε που ίσχυσαν και οι διατάξεις των εδαφίων που ακολουθούν, λαμβάνουν αριθμό 4 και αποτελούν παράγραφο 4 του άρθρου 9 του ν. 3075/2002, ως εξής:

«Ειδικά στην περίπτωση αυτή για τα πρόσωπα που θα υπαχθούν στην ασφάλιση του Δημοσίου ή το ειδικό καθεστώς του Ι.Κ.Α., οι ασφαλιστικές εισφορές, όπως

το ποσοστό τους ισχύει κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης, υπολογίζονται για όλο το χρόνο υπηρεσίας τους στις θέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού που αναγνωρίζεται ως συντάξιμος. Για τον υπολογισμό των ασφαλιστικών εισφορών και τον υπολογισμό της σύνταξης των προηγούμενων εδαφίων ως συντάξιμες αποδοχές λαμβάνονται υπόψη αυτές που ορίζουν οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του Ν. 2768/1999 (ΦΕΚ 273 Α'). Το ποσό που προκύπτει από τον κατά τα ανωτέρω υπολογισμό των ασφαλιστικών εισφορών παρακρατείται από το μισθό ή τη σύνταξη, κατά περίπτωση, σε μηνιαίες δόσεις το ποσό των οποίων ορίζεται ίσο με το ένα τέταρτο (1/4) του συνολικού ακαθάριστου ποσού του μισθού ή της σύνταξης, αντίστοιχα. Εφόσον το ανωτέρω ποσό καταβληθεί εφάπαξ παρέχεται έκπτωση πέντε τοις εκατό (5%). Εάν ο υπάλληλος ή ο συνταξιούχος αποβιώσει πριν την εξόφληση του ανωτέρω ποσού, οι υπολοιπούμενες μηνιαίες δόσεις παρακρατούνται από τη σύνταξη των προσώπων στα οποία μεταβιβάζεται η σύνταξη, σύμφωνα με τα ανωτέρω».

β. Οι διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου 11 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, ως προς την καταβολή αποζημίωσης ή χρηματικής αμοιβής έχουν εφαρμογή και για τα πρόσωπα της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του ν. 3075/2002.

11. Οι προϋποθέσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις της περίπτωσης δ' της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του ν. 3075/2002, ειδικά, για όσους έχουν συμπληρώσει, κατά την έναρξη ισχύος του εν λόγω νόμου, τα όρια ηλικίας που προβλέπονται από τις ίδιες διατάξεις, αρκεί να συντρέχουν κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για συνταξιοδότηση.

12. Η διάταξη της παραγράφου 12 του άρθρου 3 του Ν. 3075/2002 αντικαθίσταται από τότε που ίσχυσε ως εξής:

«12. Οι προθεσμίες που τάσσουν οι διατάξεις του άρθρου αυτού για δικαιώματα που γεννήθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος, του νόμου αυτού, αρχίζουν από την ισχύ του».

13. α. Οι διατάξεις της παραγράφου 14 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998 έχουν εφαρμογή και για τα πρόσωπα της παραγράφου αυτής που απασχολούνται στον δημόσιο τομέα της παραγράφου 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982 (ΦΕΚ 65 Α΄) με οποιαδήποτε σχέση εργασίας ή με σύμβαση έργου και ανεξάρτητα από τον τρόπο αμοιβής τους, στα οποία περιλαμβάνονται και αυτά που τους ανατίθεται η διδασκαλία μαθημάτων σε σχολεία ή σχολές όλων των βαθμίδων της δημόσιας εκπαίδευσης.

β. Από τις διατάξεις της παραγράφου 14 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998 εξαιρούνται και τα πρόσωπα που αναφέρονται στο τέταρτο εδάφιο της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων καθώς και τα πρόσωπα στα οποία ανατίθεται η διδασκαλία μαθημάτων σε σχολεία ή σχολές όλων των βαθμίδων της δημόσιας εκπαίδευσης με μειωμένο ωράριο εργασίας και μέχρι δέκα (10) ώρες την εβδομάδα.

14. Ειδικά για τους υπαλλήλους του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. και των Ν.Π.Δ.Δ. οι οποίοι δεν έλαβαν το επίδομα των εκατόν εβδομήντα έξι (176) ΕΥΡΩ του άρθρου 14 του ν. 3016/2002, οι προβλεπόμενες από τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 1 του ν. 3029/2002 κρατήσεις για κύρια σύνταξη

υπέρ Δημοσίου καθώς και υπέρ Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων (Μ.Τ.Π.Υ.) διενεργούνται από 1 Ιανουαρίου 2003 επί του πράγματι καταβαλλομένου επιδόματος του άρθρου 13 του ν. 2470/1997 (ΦΕΚ 40 Α΄) και μέχρι του συνολικού ποσού των 176 ΕΥΡΩ. Η σύνταξη των υπαλλήλων του προηγούμενου εδαφίου υπολογίζεται σύμφωνα με όσα ορίζονται στις διατάξεις της παραγράφου 13 του άρθρου 1 του ν. 3029/2002 (ΦΕΚ 160 Α΄) σε συνδυασμό με όσα ορίζονται στις διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 3075/2002 ως να ελάμβαναν με τις αποδοχές τους το επίδομα των εκατόν εβδομήντα έξι (176) ΕΥΡΩ και να είχε υποβληθεί το ποσό αυτό στις σχετικές κρατήσεις.

15. α. Για όσους εξελέγησαν βουλευτές από 1^η Ιανουαρίου 1993 και μετά η σύνταξή τους καταβάλλεται ολόκληρη μετά τη συμπλήρωση του εξηκοστού (60^{ου}) έτους της ηλικίας τους.

β. Για όσους συμπληρώνουν εικοσαετή πλήρη βουλευτική θητεία η σύνταξή τους καταβάλλεται ολόκληρη ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας.

γ. Οι βουλευτές οι οποίοι τελούν σε αναστολή άσκησης του επαγγέλματός τους συνεχίζουν, κατά τη διάρκεια της βουλευτικής θητείας τους, να ασφαρίζονται για κύρια σύνταξη, επικουρική ασφάλιση και πρόνοια στους φορείς κύριας σύνταξης, επικουρικής ασφάλισης και πρόνοιας που ασφαλιζόνταν πριν την εκλογή τους στο βουλευτικό αξίωμα. Η παράλληλη ασφάλιση με εκείνη ως βουλευτών παρέχει και αντίστοιχο συντάξιμο ή ασφαλιστέο χρόνο, στον οικείο ασφαλιστικό φορέα, συμπεριλαμβανομένου και του Δημοσίου, κατά περίπτωση. Οι αναλογούσες εισφορές για κύρια, επικουρική ασφάλιση και πρόνοια βαρύνουν τον προϋπολογισμό της Βουλής. Οι

ασφαλιστικές αυτές εισφορές υπολογίζονται στο συντάξιμο ή ασφαλιστέο μισθό της θέσης ή του επαγγέλματος, κατά περίπτωση, από την οποία προέρχονται, όπως αυτός θα διαμορφωνόταν κάθε φορά αν συνέχιζαν την άσκηση του επαγγέλματός τους.

δ. Κάθε άλλη διάταξη η οποία ρυθμίζει διαφορετικά τα θέματα των προηγούμενων περιπτώσεων της παραγράφου αυτής καταργείται.

ε. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής ισχύουν από 1^η Ιανουαρίου 2003.

16. Ο χρόνος βουλευτικής θητείας επί κοινοβουλευτικών κυβερνήσεων, τον οποίο προσμετρούν δήμαρχοι ή πρόεδροι κοινοτήτων, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 22 του άρθρου 2 του ν. 3075/2002 χρησιμεύει και για την προσαύξηση της σύνταξής τους.

17. α. Τα μέλη των οικογενειών όσων διετέλεσαν βουλευτές, κατά την τελευταία πριν το δικτατορικό καθεστώς της 21^{ης} Απριλίου 1967, βουλευτική περίοδο και απεβίωσαν κατά τη διάρκεια του δικτατορικού αυτού καθεστώτος χωρίς να έχουν θεμελιώσει δικαίωμα σύνταξης βουλευτή, θεμελιώνουν δικαίωμα βουλευτικής σύνταξης με την προσμέτρηση στο χρόνο βουλευτικής θητείας του δικαιοπαρόχου τους τόσο χρόνου όσο απαιτείται για τη συμπλήρωση της αξιούμενης από τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του Ν.Δ. 99/1974 (ΦΕΚ 295 Α΄) τετραετίας, ο οποίος λογίζεται συντάξιμος για κάθε συνέπεια.

β. Για τον υπολογισμό της σύνταξης των προσώπων της προηγούμενης περίπτωσης και τα λοιπά συνταξιοδοτικά θέματά τους, εφαρμόζονται οι διατάξεις για τη συνταξιοδότηση των βουλευτών, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων.

Άρθρο 3

Διάφορα θέματα

1. Απονέμεται στον προϊστάμενο του Τμήματος Συμβάσεων της Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Εξωτερικών Χαρίλαο Ιωάννη Ζαχαριάδη μηνιαία προσωπική σύνταξη σε βάρος του Δημοσίου, ίση με εκείνη που κάθε φορά αντιστοιχεί στον βαθμό του Νομικού Συμβούλου της Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Εξωτερικών με τριάντα πέντε (35) έτη δημόσιας υπηρεσίας. Η σύνταξη αυτή αρχίζει να καταβάλλεται από την πρώτη του επόμενου μήνα της έναρξης ισχύος του νόμου αυτού, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για τη συνταξιοδότηση των δημοσίων υπαλλήλων.
2. Για θέματα μισθών και συντάξεων γενικά το Ελεγκτικό Συνέδριο γνωμοδοτεί μόνο σε ερωτήματα του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών. Κάθε άλλη διάταξη που ρυθμίζει το θέμα αυτό διαφορετικά καταργείται.
3. Η ειδική μηνιαία εισφορά υπέρ του Δημοσίου που θεσπίστηκε με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 20 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α΄) και τις όμοιες του άρθρου 26 του ν. 2592/1998 (ΦΕΚ 57 Α΄) καταργείται από 1^η Ιανουαρίου 2008.
4. Μετακλητοί νομάρχες επί κοινοβουλευτικών κυβερνήσεων με υπέρ επταετή υπηρεσία στις θέσεις αυτές δύνανται να προσμετρήσουν και άλλη συντάξιμη, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (Π.Δ. 166/2000), δημόσια υπηρεσία και μέχρι τη συμπλήρωση της

αξιούμενης από τις διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 1 του ανωτέρω Κώδικα δεκαετίας, μόνο για τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης μετακλητού νομάρχη, εφόσον ο χρόνος αυτός δεν θα χρησιμεύσει για τη λήψη σύνταξης από το Δημόσιο ή από άλλο ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ασφάλισης. Για τον υπολογισμό της σύνταξης των προσώπων της παραγράφου αυτής και τα λοιπά συνταξιοδοτικά θέματα έχουν εφαρμογή οι διατάξεις που ισχύουν για τη συνταξιοδότηση των μετακλητών νομαρχών.

5. α. Οι υπάλληλοι του ΚΕΠΕ που υπηρετούσαν σε αυτό κατά την έναρξη ισχύος του ν. 2579/1998 (ΦΕΚ 31 Α΄) και μετατάσσονται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 25 του Π.Δ. 94/2000 (ΦΕΚ 75 Α΄) σε υπηρεσίες του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. ή των Ο.Τ.Α. μπορούν αντί της αυτοδίκαιης υπαγωγής τους στο ασφαλιστικό – συνταξιοδοτικό καθεστώς κύριας, επικουρικής ασφάλισης, πρόνοιας και υγειονομικής περίθαλψης που διέπει το αντίστοιχο προσωπικό της νέας τους θέσης, να διατηρήσουν το προηγούμενο της μετάταξής τους ασφαλιστικό – συνταξιοδοτικό καθεστώς και όλη η εφεξής υπηρεσία τους στη νέα τους θέση θεωρείται ότι διανύεται στη θέση από την οποία προέρχονται. Η διατήρηση του προηγούμενου της μετάταξης ασφαλιστικού – συνταξιοδοτικού καθεστώτος από τους υπαλλήλους του προηγούμενου εδαφίου γίνεται με ανέκκλητη δήλωσή τους που υποβάλλεται στην υπηρεσία στην οποία μετατάσσονται. Η προθεσμία για την υποβολή της δήλωσης είναι τρεις (3) μήνες και αρχίζει για όσους μεν έχουν ήδη μεταταγεί από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, για όσους δε πρόκειται να μεταταγούν μετά την ισχύ του παρόντος, από την ημερομηνία έκδοσης της σχετικής πράξης.

β. Οι ασφαλιστικές εισφορές που προβλέπονται από τη νομοθεσία των φορέων κύριας, επικουρικής ασφάλισης και πρόνοιας καθώς και υγειονομικής περίθαλψης για την ασφάλιση των ανωτέρω υπαλλήλων καταβάλλονται, του μεν εργοδότη από τις υπηρεσίες στις οποίες μετατάσσονται, του δε ασφαλισμένου από τους ίδιους. Η ασφαλιστική – συνταξιοδοτική τακτοποίηση των υπαλλήλων που διέπονται από τις διατάξεις της παραγράφου αυτής, όπου συντρέχει περίπτωση, γίνεται με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του κάθε φορέα.

Οι διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 2320/1995 έχουν εφαρμογή, όπου συντρέχει περίπτωση, και για τους υπαλλήλους της παραγράφου αυτής.

6. Η συντάξιμη υπηρεσία των υπαλλήλων του Δημοσίου με ποσοστό αναπηρίας 67% και άνω οι οποίοι είχαν επιτύχει σε διαγωνισμό για διορισμό στο Δημόσιο και είχαν κληθεί να υποβάλουν τα σχετικά για το διορισμό τους δικαιολογητικά, πριν την 21^η Απριλίου 1967 και ο διορισμός τους δεν συνετελέσθη εξ αιτίας των κοινωνικών φρονημάτων τους, προσαυξάνεται κατά πέντε έτη και μέχρι τη συμπλήρωση τριάντα πέντε (35) ετών συνολικής συντάξιμης υπηρεσίας, τα οποία λογίζονται συντάξιμα για κάθε συνέπεια τόσο από το Δημόσιο όσο και από τα ταμεία επικουρικής ασφάλισης και πρόνοιας, με καταβολή των σχετικών ασφαλιστικών εισφορών, όπου απαιτούνται, από το Υπουργείο στο οποίο υπηρετούν.

7. Οι διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 2703/1999 (ΦΕΚ 72 Α΄) έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τον Πρόεδρο και Αντιπρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου καθώς και το Γενικό Διευθυντή του Εθνικού Φορέα Ελέγχου Τροφίμων (Ε.Φ.Ε.Τ.).

8. α. Οι τακτικοί υπάλληλοι του Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού (Ε.Ο.Τ.) και της εταιρείας «Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα Α.Ε.» που μετατάσσονται, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 22, 28 και 29 του ν. 2636/1998 (ΦΕΚ 198 Α΄) σε υπηρεσίες του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. ή των Ο.Τ.Α. δύνανται σε προθεσμία τριών μηνών από την μετάταξή τους, με ανέκκλητη δήλωσή τους στις υπηρεσίες που έχουν μεταταχθεί, να επιλέξουν την παραμονή τους στο ασφαλιστικό – συνταξιοδοτικό καθεστώς των τακτικών υπαλλήλων της Υπηρεσίας από την οποία προέρχονται. Το δικαίωμα επιλογής παρέχεται και σε όσους έχουν μεταταγεί, σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, για τους οποίους η τρίμηνη προθεσμία υπολογίζεται από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού.

β. Ο χρόνος υπηρεσίας, όσων από τους ανωτέρω υπαλλήλους επιλέγουν την παραμονή τους στο προηγούμενο συνταξιοδοτικό – ασφαλιστικό καθεστώς, στη νέα τους θέση θεωρείται για κάθε συνέπεια ότι διανύθηκε στην Υπηρεσία από την οποία προέρχονται.

γ. Οι ασφαλιστικές εισφορές που προβλέπονται από τη νομοθεσία των φορέων κύριας και επικουρικής ασφάλισης, πρόνοιας και υγειονομικής περίθαλψης για την ασφάλιση του παραπάνω προσωπικού καταβάλλονται του μεν εργοδότη από την υπηρεσία στην οποία υπηρετούν, του δε ασφαλισμένου από τους ίδιους.

δ. Η ασφαλιστική – συνταξιοδοτική τακτοποίηση του προσωπικού που διέπεται από τις διατάξεις της περίπτωσης β΄ της παραγράφου αυτής, όπου συντρέχει περίπτωση, για το χρονικό διάστημα από τη μετάταξή του μέχρι την

έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, γίνεται σύμφωνα με τα οριζόμενα από τις οικείες διατάξεις του κάθε φορέα ή ταμείου, για την αναγνώριση προϋπηρεσιών ή χρόνου ασφάλισης, κατά περίπτωση.

9. Όπου συντρέχει περίπτωση και δεν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις, οι διατάξεις των προηγούμενων άρθρων και αυτού εφαρμόζονται αναλόγως και για τους υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. και των άλλων Ν.Π.Δ.Δ. που διέπονται από το ίδιο με τους δημοσίους υπαλλήλους συνταξιοδοτικό καθεστώς, είτε οι συντάξεις τους βαρύνουν το Δημόσιο είτε τους οικείους φορείς, καθώς και για το προσωπικό του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος και των υπαλλήλων των ασφαλιστικών ταμείων του προσωπικού των Σιδηροδρομικών Δικτύων που διέπονται από το καθεστώς του Ν.Δ. 3395/1955 (ΦΕΚ 276 Α΄).

Οι διατάξεις των προηγούμενων άρθρων και αυτού, εφαρμόζονται και για τα πρόσωπα στα οποία έχουν συντρέξει οι προϋποθέσεις των διατάξεων αυτών κατά το παρελθόν και έχουν εξέλθει της υπηρεσίας πριν από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, καθώς και για τις οικογένειες όσων από αυτούς έχουν πεθάνει.

Τα οικονομικά αποτελέσματα από την εφαρμογή των διατάξεων των προηγούμενων άρθρων και αυτού, όπου δεν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις, αρχίζουν από την πρώτη του επόμενου μήνα, εκείνου που υποβλήθηκε στις αρμόδιες υπηρεσίες η σχετική αίτηση.

Ά ρ θ ρ ο 4**Προκαλούμενη δαπάνη**

Από τις διατάξεις του νόμου αυτού προκαλείται δαπάνη:

- A.** Σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού η οποία θα ανέλθει για το έτος 2003 σε ΕΥΡΩ 57.070.600 περίπου, μη αυξανόμενη περαιτέρω για τα επόμενα τέσσερα (4) έτη.
- B.** Σε βάρος του Προϋπολογισμού του Ι.Κ.Α. και των άλλων ασφαλιστικών οργανισμών η οποία θα ανέλθει για το έτος 2003 σε ΕΥΡΩ 5.700.000, περίπου, μη αυξανόμενη περαιτέρω για τα επόμενα τέσσερα (4) έτη.
- Γ.** Σε βάρος του Προϋπολογισμού της Βουλής ακαθόριστη.

Οι δαπάνες αυτές θα καλυφθούν από τις εγγεγραμμένες πιστώσεις στον Κρατικό Προϋπολογισμό, στον Προϋπολογισμό του ΙΚΑ και στον Προϋπολογισμό της Βουλής, αντίστοιχα.

Ά ρ θ ρ ο 5**Έναρξη ισχύος**

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν διαφορετικά ορίζεται στις επιμέρους διατάξεις.

Αθήνα Μαρτίου 2003

Ο Ι Υ Π Ο Υ Ρ Γ Ο Ι**ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ****ΝΙΚ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ****ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ****ΔΗΜ. ΡΕΠΠΑΣ »**

Ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας διατύπωσε την επί του άνω σχεδίου νόμου και της προσθήκης – τροπολογίας στο σχέδιο αυτό γνώμη του ως ακολούθως :

«Εισάγουμε ενώπιον της Ολομελείας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 79 παρ. 1γ' του π.δ. 774/1980, τα πιο πάνω σχέδια νόμου και προσθήκης - τροπολογίας αντίστοιχα, προκειμένου να προκληθεί η γνωμοδότηση αυτής που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 73 παρ. 2 του Συντάγματος και εκφέρουμε τη γνώμη ότι οι διατάξεις αυτών, ενόψει και της οικείας αιτιολογικής έκθεσης που τα συνοδεύει, είναι δικαιολογημένες, εκτός από τις κατωτέρω αναφερόμενες, για τις οποίες έχουμε να παρατηρήσουμε τα ακόλουθα :

Α) Με την παρ. 4 του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 των άρθρων 9 και 34 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων και καταργούνται οι παρ. 3 εδ. α' και β' και 5 του άρθρου 9 και οι παρ. 3 και 5 του άρθρου 34 του ίδιου Κώδικα. Η ρύθμιση αυτή, με την οποία επέρχεται ριζική αλλαγή στον τρόπο αύξησης των συντάξεων των πολιτικών και στρατιωτικών συνταξιούχων και θεσπίζεται η αποσύνδεση των καταβαλλόμενων συντάξεων από το ύψος των κάθε φορά συντάξιμων αποδοχών ενεργείας, δύναται να οδηγήσει στη δημιουργία «συνταξιούχων πολλών βαθμίδων» και σε ανατροπή της επί πολλές δεκαετίες ισχύουσας πάγιας συνταξιοδοτικής αρχής, σύμφωνα με την οποία η αύξηση των συντάξιμων αποδοχών συνεπάγεται αυτόματα την ανάλογη αύξηση και των συντάξεων. Η

εν λόγω ρύθμιση αποβαίνει εις βάρος των παλαιών συνταξιούχων, οι οποίοι με την πάροδο του χρόνου θα λαμβάνουν μικρότερη σύνταξη από εκείνη που θα λαμβάνουν οι μεταγενεστέρως εξερχόμενοι της υπηρεσίας υπάλληλοι ή στρατιωτικοί με τον ίδιο ή και μικρότερο βαθμό ή μισθολογικό κλιμάκιο και με τα ίδια ή και λιγότερα ακόμη έτη υπηρεσίας. Για το λόγο αυτό μπορεί να χαρακτηριστεί ως αντίθετη προς την από το άρθρο 4 του Σ. καθιερούμενη αρχή της ισότητας, ενόψει και του ότι το κριτήριο του χρόνου εξόδου από την υπηρεσία από μόνο του δεν αρκεί για να στηρίξει λόγους δημόσιου ή κοινωνικού συμφέροντος, που να δικαιολογούν την άνιση μεταχείριση. Η ίδια ρύθμιση όσον αφορά τους δικαστικούς λειτουργούς (και τους προς αυτούς εξομοιούμενους λειτουργούς) δύναται να οδηγήσει και σε ανατροπή της αρχής της αναλογίας μεταξύ των εκάστοτε αποδοχών ενεργείας και των συντάξεων, που κατά τη νομολογία των ανωτάτων δικαστηρίων της χώρας αποτελεί εκδήλωση της συνταγματικώς κατοχυρωμένης προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας των δικαστών και απορρέει από τις διατάξεις των άρθρων 26, 87 παρ. 1 και 88 παρ. 2 του Σ..

Β) Η με το εδ. δ' της παρ. 4 του άρθρου 1 του νομοσχεδίου ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία οι ως άνω καταργούμενες ή τροποποιούμενες διατάξεις δεν παράγουν συνταξιοδοτικά αποτελέσματα για δικαιώματα που έχουν γεννηθεί μέχρι 31-12-2002 και οι βασιζόμενες στις διατάξεις αυτές σχετικές αξιώσεις παραγράφονται, έστω και αν έχουν κριθεί με τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις, με εξαίρεση μόνο τις υποθέσεις για τις οποίες έχουν εκδοθεί αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις, κατά την ίδια πάγια νομολογία αλλά και

κατ' αυτήν του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, έρχεται σε αντίθεση με τα άρθρα 4, 8, 20, 26, 87 και 88 του Σ., 6 της Ε.Σ.Δ.Α. και 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου αυτής. Το ίδιο πρέπει να γίνει δεκτό και για τη διάταξη της παρ. 8 του ίδιου άρθρου του σχεδίου νόμου, κατά την οποία «Στις συντάξιμες αποδοχές των υπαλλήλων ή λειτουργών του Δημοσίου δεν συμπεριλαμβάνεται καμμιά παροχή, καμμιά προσαύξηση και καμμιά μισθολογική προαγωγή εάν αυτή δεν καταβάλλονταν κατά την έξοδο του υπαλλήλου, του στρατιωτικού ή του λειτουργού από την υπηρεσία, με εξαίρεση αυτές που έχουν κριθεί με αμετάκλητες αποφάσεις διοικητικών δικαστηρίων».

Γ) Με την παρ. 5 του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου ορίζεται ότι «Από 1ης Ιανουαρίου 2004 και μετά οι συντάξεις, οι χορηγίες και τα βοηθήματα του Δημοσίου δύνανται ν' αυξάνονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και εφόσον υπάρχει συναρμοδιότητα του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, με κοινή απόφασή τους». Η διάταξη αυτή, ενόψει των ρυθμίσεων των άρθρων 73 παρ.2, 78 παρ.4 και 80 παρ. 1 του Σ., κατά το πνεύμα των οποίων όλες οι διατάξεις που αναφέρονται στη χορήγηση συνταξιοδοτικών παροχών (άρα και οι σχετικές με την αύξηση των συντάξεων) πρέπει να θεσπίζονται μόνο με τη μορφή ειδικού τυπικού νόμου και ύστερα από γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου επί του οικείου σχεδίου νόμου, δύνανται να θεωρηθεί ότι αντίκειται στη συνταγματική αυτή ρύθμιση.

Δ) Αντίθεση προς τις μνημονευόμενες ως άνω με στοιχ. Β' και Γ' συνταγματικές και άλλες υπερνομοθετικής ισχύος διατάξεις και για τους αυτούς ως ανωτέρω λόγους δύνανται να δημιουργήσει και η διάταξη της

παρ. 7 του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου, κατά την οποία «Οι συντάξεις, οι χορηγίες και τα βοηθήματα, γενικά, που καταβάλλει το Δημόσιο, από 1ης Ιανουαρίου 2003 και μετά αυξάνονται μόνο σύμφωνα με όσα ορίζονται στις διατάξεις του νόμου αυτού».

Ε) Ο με την παρ. 9 του άρθρου 1 προβλεπόμενος ανακαθορισμός των συντάξεων των τέως Γενικών Διευθυντών που έχουν εξέλθει της υπηρεσίας μέχρι 31-5-2002 και των τέως υπαλλήλων του διπλωματικού κλάδου, του επιστημονικού προσωπικού της ειδικής νομικής υπηρεσίας, της ειδικής νομικής υπηρεσίας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των υπαλλήλων του κλάδου εμπειρογνομόνων του Υπουργείου Εξωτερικών, που έχουν εξέλθει της υπηρεσίας μέχρι 30-6-2002, με βάση μηνιαίο μισθό ενεργείας που καθορίστηκε με διατάξεις που ισχύουν από προγενέστερο χρόνο, έρχεται σε αντίθεση με το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α. κατά το μέρος που λαμβάνει χώρα από 1-1-2003 και όχι από τον προηγούμενο χρόνο θέσπισης της αύξησης των οικείων αποδοχών ενεργείας.»

Ο Σύμβουλος Δημήτριος Δεδούσης επί των διατάξεων του ως άνω σχεδίου νόμου εισηγείται ως ακολούθως :

Επί του άρθρου 1

Με την παράγραφο 1 προβλέπεται νέος τρόπος αύξησης των συντάξεων, χορηγιών και βοηθημάτων που καταβάλλει το Δημόσιο. Ειδικότερα, με την παράγραφο αυτή ορίζεται ότι ειδικά για το έτος 2003, οι συντάξεις, οι χορηγίες και τα βοηθήματα, γενικά, που καταβάλλει το Δημόσιο σε όσους έχουν εξέλθει

από την υπηρεσία μέχρι 31.12.2002, αυξάνονται από 1.1.2003 κατά ποσοστό τέσσερα τοις εκατό (4%). Ως συντάξεις, χορηγίες ή βοηθήματα επί των οποίων χορηγείται η αύξηση του προηγούμενου εδαφίου νοείται μόνο το ποσό της βασικής σύνταξης, της χορηγίας ή του βοηθήματος, όπως το ποσό τους αυτό ακαθάριστο έχει διαμορφωθεί την 31.12.2002 (περίπτ. α). Περαιτέρω προβλέπεται ότι το ποσό της αύξησης της προηγούμενης περίπτωσης ενσωματώνεται στο ποσό της βασικής σύνταξης, της χορηγίας ή του βοηθήματος (περίπτ. β).

Με την παράγραφο 2 προβλέπεται ότι εάν για οποιαδήποτε αιτία επέλθει μεταβολή στο ποσό της σύνταξης, της χορηγίας ή του βοηθήματος, όπως αυτά ορίζονται στην παρ. 1 του ως άνω άρθρου μεταβάλλεται και το ποσό της αύξησης με βάση τη νέα σύνταξη, τη χορηγία ή το βοήθημα από τη χρονολογία που επέρχεται η μεταβολή.

Με την παράγραφο 3 προβλέπεται ότι το ποσό της αύξησης που προκύπτει με βάση τις διατάξεις της ως άνω παρ. 1 του σχεδίου νόμου δεν καταβάλλεται εφόσον το ποσό με το οποίο θα αυξηθούν οι συντάξεις για το έτος 2003 σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ. 1 έως 7 του ν.3075/2002 είναι μεγαλύτερο, ενώ αν είναι μικρότερο καταβάλλεται η διαφορά μέχρι τη συμπλήρωση του ποσού που προκύπτει από την εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 1 του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου.

Με την παράγραφο 4 αντικαθίστανται και καταργούνται από 1.1.2003 διατάξεις των άρθρων 9 και 34 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (εφεξής Σ.Κ., π.δ. 1041/1979 και ήδη π.δ. 166/2000) που καθορίζουν

τον συντάξιμο μισθό των πολιτικών υπαλλήλων - λειτουργών του Δημοσίου (το πρώτο), των Στρατιωτικών (το δεύτερο).

Ειδικότερα με τις διατάξεις :

α) Της υπό στοιχείο α' περίπτωσης της ως άνω παραγράφου 4 αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 9 του Σ.Κ. και προβλέπεται ότι ως μισθός με βάση τον οποίο κανονίζεται η σύνταξη λαμβάνεται ποσοστό του μηνιαίου μισθού ενεργείας του μισθολογικού κλιμακίου ή του βαθμού που έφερε και εμισθοδοτείτο ο υπάλληλος ή λειτουργός κατά την έξοδό του από την υπηρεσία.

β) Της υπό στοιχείο β' περίπτωσης της αυτής ως άνω παραγράφου αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 34 του Σ.Κ. και προβλέπεται ότι ως μισθός με βάση τον οποίο κανονίζεται η σύνταξη λαμβάνεται ποσοστό του μηνιαίου μισθού ενεργείας, του βαθμού που έφερε και εμισθοδοτείτο ο στρατιωτικός κατά την έξοδό του από την υπηρεσία.

γ) Της υπό στοιχείο γ' περίπτωσης της ίδιας παραγράφου καταργούνται τα δύο πρώτα εδάφια της παρ. 3 και η παρ. 5 του άρθρου 9 καθώς και οι παράγραφοι 3 και 5 του άρθρου 34 του Σ.Κ.. Τέλος, με την αυτή παράγραφο 4 (στοιχ. δ') προβλέπεται ότι οι καταργούμενες ή τροποποιούμενες κατά τα ως άνω διατάξεις του Σ.Κ. δεν παράγουν συνταξιοδοτικά αποτελέσματα για δικαιώματα που έχουν γεννηθεί μέχρι 31.12.2002 και ότι σχετικές αξιώσεις που βασίζονται επί των καταργουμένων ή τροποποιουμένων διατάξεων με το νόμο αυτό (και όχι του νόμου αυτού, που από πρόδηλη παραδρομή αναφέρεται στο κείμενο της διάταξης αυτής) των άρθρων 9 και 34 του Σ.Κ. παραγράφονται έστω

και αν έχουν αναγνωρισθεί με τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις, με εξαίρεση όσες υποθέσεις έχουν κριθεί με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις.

Με την παράγραφο 5 ορίζεται ότι από 1.1.2004 και μετά οι συντάξεις, οι χορηγίες και τα βοηθήματα του Δημοσίου δύνανται ν' αυξάνονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και εφόσον υπάρχει συναρμοδιότητα του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, με κοινή απόφασή τους.

Με την παράγραφο 6 προβλέπεται ότι συντάξεις, χορηγίες ή βοηθήματα των οποίων η έναρξη καταβολής ορίζεται σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, σε χρόνο μεταγενέστερο της εξόδου του υπαλλήλου από την υπηρεσία ή έχει ανασταλεί η καταβολή τους, καταβάλλονται προσαυξημένες με όλες τις αυξήσεις που έχουν χορηγηθεί στις συντάξεις για το χρονικό διάστημα από την έξοδο από την υπηρεσία ή την αναστολή τους, μέχρι την έναρξη ή επανέναρξη καταβολής τους, κατά περίπτωση.

Με την παράγραφο 7 ορίζεται ότι οι συντάξεις, οι χορηγίες και τα βοηθήματα, γενικά, που καταβάλλει το Δημόσιο από 1.1.2003 και μετά, αυξάνονται μόνο, σύμφωνα με όσα προβλέπονται στις διατάξεις του νόμου αυτού.

Με την παράγραφο 8 προβλέπεται ότι στις συντάξιμες αποδοχές των υπαλλήλων ή λειτουργών του Δημοσίου δεν συμπεριλαμβάνεται καμία παροχή, καμία προσαύξηση και καμία μισθολογική προαγωγή, εάν αυτή δεν καταβάλλονταν κατά την έξοδο του υπαλλήλου, του στρατιωτικού ή του

λειτουργού από την υπηρεσία, με εξαίρεση αυτές που έχουν κριθεί με αμετάκλητες αποφάσεις διοικητικών δικαστηρίων.

Με την παράγραφο 9 προβλέπεται ότι οι συντάξεις των προσώπων της παραγράφου αυτής, πριν την εφαρμογή από 1.1.2003 στις συντάξεις αυτές των προηγούμενων ως άνω παραγράφων, ανακαθορίζονται οίκοθεν από την αρμόδια διεύθυνση συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους. Ειδικότερα προβλέπεται ότι ανακαθορίζονται (αυξάνονται) από την ως άνω ημεροχρονολογία οι συντάξεις :

α) Των προσώπων της παραγράφου 7 του άρθρου Σ.Κ. (νομάρχες μετακλητοί και με θητεία, αναπληρωτές νομάρχες κ.λπ.), με εξαίρεση τους Επάρχους, με βάση μηνιαίο βασικό μισθό, ο οποίος προσδιορίζεται με πολλαπλασιασμό του βασικού μισθού του μισθολογικού κλιμακίου 1 (του ν. 2470/1997) με συντελεστή δύο και τριάντα πέντε εκατοστά (2,35) - και όχι δύο και τριάντα πέντε δέκατα που αναφέρεται στη διάταξη - και πλήρες επίδομα χρόνου υπηρεσίας.

β) Των τέως γενικών διευθυντών που έχουν εξέλθει της υπηρεσίας μέχρι 31.5.2002 με βάση το μηνιαίο βασικό μισθό του γενικού διευθυντή που καθορίστηκε (από 1.6.2002) με την αριθμ. 2/65597/0022/14.11.2002 απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών καθώς και το επίδομα χρόνου υπηρεσίας που αντιστοιχεί στα έτη της υπηρεσίας τους.

γ) Των τέως αναπληρωτών γενικών διευθυντών με βάση μηνιαίο βασικό μισθό, ο οποίος προσδιορίζεται σε ποσοστό εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) επί του μηνιαίου βασικού μισθού του βαθμού γενικού διευθυντή Υπουργείου,

καθώς και το επίδομα χρόνου υπηρεσίας που αντιστοιχεί στα έτη της υπηρεσίας τους.

δ) Των τέως υπαλλήλων τού διπλωματικού κλάδου, του επιστημονικού προσωπικού της ειδικής νομικής υπηρεσίας, της ειδικής νομικής υπηρεσίας, των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των υπαλλήλων του κλάδου εμπειρογνομόνων, του Υπουργείου Εξωτερικών, που έχουν εξέλθει της υπηρεσίας μέχρι 30.6.2002, με βάση το βασικό μηνιαίο μισθό της παρ. 1 του άρθρου 7 του ν. 3075/2002, σε συνδυασμό και με τις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 παράγραφος 1 του ν. 2606/1998 και του Σ.Κ..

Επί των ως άνω διατάξεων του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου επισημαίνονται τα ακόλουθα :

Α) Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις των υπό στοιχεία α', β' και γ' περιπτώσεων της παρ. 1 του ως άνω άρθρου 1 μεταβάλλεται ο τρόπος αναπροσαρμογής των συντάξεων που καταβάλλει το Δημόσιο. Με τις διατάξεις που τροποποιούνται και καταργούνται θεσπίστηκε σύστημα υπολογισμού του ποσού των απονεμόμενων συντάξεων του Δημοσίου και αναπροσαρμογής αυτών βάσει γενικών και αντικειμενικών κριτηρίων. Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές, που ισχύουν περισσότερο από πενήντα (50) χρόνια, υπάλληλοι του Δημοσίου, στρατιωτικοί και λειτουργοί αυτού, που έχουν τον ίδιο βαθμό, τα αυτά τυπικά προσόντα, άσκησαν τα ίδια καθήκοντα ως αποτέλεσμα των τυπικών τους προσόντων ή του βαθμού τους και με τα ίδια έτη υπηρεσίας λαμβάνουν το ίδιο ποσό σύνταξης, ανεξάρτητα από το χρόνο τερματισμού της συντάξιμης υπηρεσίας τους με στοιχείο καθοριστικό, διαχρονικά, τις εκάστοτε βασικές

μηνιαίες αποδοχές των εν ενεργεία συναδέλφων τους, ποσοστό των οποίων λαμβάνεται υπόψη για τον κανονισμό της σύνταξής τους ή την αναπροσαρμογή αυτής σε περίπτωση μεταβολής των μεγεθών που τις συγκροτούν. Η αντίληψη του νομοθέτη που οδήγησε στη θεσμοθέτηση του συστήματος αυτού δεν υπήρξε τυχαία, αλλά προσαρμογής (του συστήματος) στην αρχή του κράτους δικαίου στο οποίο απέβλεψε ο συντακτικός νομοθέτης του 1927 και 1952, αρχή, που διευρύνθηκε και κατοχυρώθηκε στο ισχύον Σύνταγμα. Ο ίδιος δικαιολογητικός λόγος που επιβάλλει την καταβολή των αυτών βασικών αποδοχών στους εν ενεργεία υπαλλήλους που τελούν υπό την αυτή υπηρεσιακή κατάσταση, συντρέχει και για τους συνταξιούχους, δηλ. την καταβολή σ' αυτούς του ίδιου ποσού σύνταξης, οι οποίοι, επίσης τελούσαν υπό την αυτή ακριβώς υπηρεσιακή κατάσταση, όταν ήταν στην ενεργό υπηρεσία. Η μεταβολή του ως άνω συστήματος αναπροσαρμογής των συντάξεων του Δημοσίου που θεσμοθετείται με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις θα έχει ως αποτέλεσμα, υπάλληλοι του Δημοσίου, στρατιωτικοί και λειτουργοί αυτού, που, ενώ τελούσαν, όπως εκτέθηκε, υπό την αυτή υπηρεσιακή κατάσταση (είχαν τα ίδια τυπικά προσόντα, τον ίδιο βαθμό, άσκησαν τα ίδια καθήκοντα ως αποτέλεσμα των τυπικών τους προσόντων ή του βαθμού τους και με τα αυτά έτη υπηρεσίας) θα λαμβάνουν από 1.1.2003 διαφορετικό ποσό σύνταξης με μοναδικό κριτήριο το χρόνο εξόδου από την υπηρεσία. Οι ρυθμίσεις αυτές που οδηγούν στο ως άνω αποτέλεσμα έρχονται σε αντίθεση στο Σύνταγμα και ειδικότερα στις διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 1 που καθιερώνουν την αρχή της ισότητας των πολιτών, του άρθρου 2 παρ. 1 που επιβάλλουν το σεβασμό και την προστασία της αξίας του ανθρώπου, καθώς και

στην αρχή του κράτους δικαίου στο οποίο απέβλεψε το Σ. με το σύνολο των από αυτό καθιερουμένων εγγυήσεων για τον πολίτη.

Β) Οι ρυθμίσεις της υπό στοιχείο δ' περίπτωσης της ίδιας παρ. 4 είναι ασύμβατες προς τα άρθρα 4 παρ. 1, 20 παρ. 1 και 26 του Σ. με τα οποία κατοχυρώνεται, αντίστοιχα, η αρχή της ισότητας των πολιτών, το δικαίωμα των ατόμων να ζητούν την παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια και η αρχή της διάκρισης των εξουσιών. Οι αυτές ρυθμίσεις έρχονται σε αντίθεση και προς τα άρθρα 6 παρ. 1 της Σύμβασης της Ρώμης και 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου αυτής (που κυρώθηκαν με το ν.δ. 53/1974 και έχουν υπέρτερη έναντι των κοινών νόμων ισχύ, σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος) κατά τα οποία (άρθρα), το πρώτο καθιερώνει την έννοια της δίκαιης δίκης, έκφραση της οποίας αποτελεί ο σεβασμός στις αποφάσεις των δικαστηρίων και το δεύτερο, απαιτεί, σεβασμό της παρουσίας του προσώπου στην έννοια της οποίας εμπίπτει και η γεγενημένη αξίωση.

Γ) Η ρύθμιση του θέματος της παρ. 5 του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου, δεν δύναται, ενόψει των ρυθμίσεων της παρ. 2 του άρθρου 73, της παρ. 4 του άρθρου 78 και της παρ. 1 του άρθρου 80 του Συντάγματος, κατά το πνεύμα των οποίων όλες οι διατάξεις που αναφέρονται στη χορήγηση συνταξιοδοτικών παροχών πρέπει να θεσπίζονται μόνο με τη μορφή ειδικού τυπικού νόμου και ύστερα από γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου επί του οικείου σχεδίου νόμου, να αποτελέσει αντικείμενο νομοθετικής εξουσιοδότησης. Οι ως άνω επισημάνσεις ισχύουν και για τις ρυθμίσεις της παρ. 7 του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου.

Δ) Οι ρυθμίσεις της παρ. 8 του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου ενόψει των διατάξεων της παρ. 1 (στ΄) του άρθρου 98 του Συντάγματος σύμφωνα με τις οποίες στην αρμοδιότητα του Ελεγκτικού Συνεδρίου ανήκει, μεταξύ άλλων, η εκδίκαση διαφορών σχετικά με την απονομή συντάξεων αλλά και των διατάξεων του άρθρου 88 παρ. 2 αυτού (όπως ισχύει μετά την τελευταία αναθεώρηση) κατά τις οποίες η επίλυση των διαφορών που αναφέρονται σ' αυτό εκδικάζονται από το ειδικό δικαστήριο του άρθρου 99 του Συντάγματος (εκτελεστικός νόμος 3038/7.8.2002), έρχονται σε αντίθεση προς τα άρθρα 8 του Σ. που καθιερώνει την αρχή του νόμιμου δικαστή, 20 παρ. 1 και 26 αυτού, καθώς και προς το άρθρο 6 της Σύμβασης της Ρώμης (Ε.Σ.Δ.Α.).

Ε) Ο βασικός μισθός με βάση τον οποίο προβλέπεται κατά την παρ. 9 (στοιχ. α΄) του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου αναπροσαρμογή της σύνταξης των τέως νομαρχών (με θητεία - μετακλητοί) είναι, κατά ποσό κατώτερος από το βασικό μισθό των Γενικών Γραμματέων Υπουργείων και Περιφερειών, ενώ στο παρελθόν και τελευταία με το άρθρο 4 παρ. 6 (στοιχ. γ΄) του ν. 2592/1998 η αναπροσαρμογή της σύνταξης αυτών εγένετο βάσει του βασικού μισθού των ως άνω Γενικών Γραμματέων. Περαιτέρω, παρατηρείται σημαντική απόκλιση του βασικού μισθού των γενικών διευθυντών με βάση τον οποίο κανονίζεται ή αναπροσαρμόζεται η σύνταξή τους και εκείνου του 1^{ου} Μ.Κ. του ν. 2470/1997, καταληκτικό της κατηγορίας ΠΕ της διοικητικής ιεραρχίας στην οποία ανήκουν και οι γενικοί διευθυντές, σε σχέση με το παρελθόν. Επίσης, παρατηρείται σημαντική απόκλιση ως προς το ως άνω μισθολογικό στοιχείο μεταξύ των τέως

γενικών διευθυντών και των τέως αναπληρωτών γενικών διευθυντών, σε σχέση, πάλι, με το παρελθόν.

Επί του άρθρου 2

Με την παράγραφο 1 αντικαθίστανται διατάξεις άρθρων του Σ.Κ. και προστίθενται νέες διατάξεις σε άρθρα αυτού.

Ειδικότερα με τις διατάξεις :

1) Της υπό στοιχείο α' περίπτωσης αντικαθίστανται οι διατάξεις της παρ. 15 του άρθρου 9 του Σ.Κ. που προστέθηκαν με το άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 1977/1991 (ρυθμίζουν το δικαίωμα σύνταξης υπαλλήλου, ο οποίος καθίσταται πλήρως ανίκανος για εργασία κατά την εκτέλεση υπηρεσίας που συνάγεται αυξημένο κίνδυνο) και προβλέπεται ότι ως μισθός για τον κανονισμό της σύνταξής τους λαμβάνεται υπόψη ο μισθός του καταληκτικού κλιμακίου ή του καταληκτικού βαθμού (αντί του προκαταληκτικού κλιμακίου ή του προκαταληκτικού βαθμού που ορίζουν οι αντικαθιστάμενες διατάξεις) στον οποίο θα εξελισσόταν μισθολογικά ή βαθμολογικά σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν κατά το χρόνο του παθήματος, προσαυξημένος με επίδομα χρόνου υπηρεσίας και τυχόν ευδόκιμης παραμονής που αντιστοιχεί σε 35ετή πραγματική υπηρεσία. Περαιτέρω προβλέπεται (όπως προβλέπουν και οι αντικαθιστάμενες διατάξεις) ότι οι ως άνω διατάξεις έχουν εφαρμογή και για όποιον καθίσταται πλήρως ανίκανος για εργασία εξαιτίας δολοφονικής επίθεσης από ένα μόνο άτομο ή ομάδα κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας ή λόγω της ιδιότητάς του ως υπαλλήλου στην ενέργεια ή συνταξιούχου.

II) Της υπό στοιχείο β' περίπτωσης προστίθεται στο τέλος του άρθρου 18 του Σ.Κ. (καθορίζει το ποσό της οικογενειακής σύνταξης) παρ. 7 και προβλέπεται ότι ειδικά για τον υπολογισμό της σύνταξης της χήρας συζύγου και των τέκνων, των προσώπων της παρ. 15 του άρθρου 9 (γίνεται λόγος αμέσως πιο πάνω) και της παρ. 4 του άρθρου 20 (γίνεται λόγος αμέσως πιο κάτω) έχουν ανάλογη εφαρμογή οι διατάξεις των δύο πρώτων εδαφίων της παρ. 2 του άρθρου 94 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων (Κ.Π.Σ.). Οι προτεινόμενες ως άνω ρυθμίσεις, σε σχέση με τις ισχύουσες, είναι ευεργετικότερες γιατί βελτιώνεται (αυξάνεται) το ποσοστό της σύνταξης της χήρας και των τέκνων που έλκουν δικαίωμα σύνταξης από τα πρόσωπα που έπαθαν υπό τις συνθήκες των άρθρων 9 παρ. 15 και 20 παρ. 4 του Σ.Κ..

III. Της υπό στοιχείο γ' περίπτωσης αντικαθίστανται οι διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 20 του Σ.Κ. (προστέθηκε με το άρθρο 1 παρ. 4 του ν. 1977/1991) και προβλέπεται ότι ως σύνταξη που θα έπρεπε να απονεμηθεί στον υπάλληλο που πεθαίνει κατά την εκτέλεση υπηρεσίας που συνεπάγεται αυξημένο κίνδυνο ή δολοφονείται ή τραυματίζεται θανάσιμα από ένα μόνο άτομο ή ομάδα κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του ή λόγω της ιδιότητάς του ως υπαλλήλου στην ενέργεια ή σε σύνταξη, λογίζεται αυτή που ανήκει στο μισθό του καταληκτικού κλιμακίου ή καταληκτικού βαθμού (αντί του προκαταληκτικού κλιμακίου ή προκαταληκτικού βαθμού που ορίζουν οι αντικαθιστάμενες διατάξεις) στον οποίο θα εξελισσόταν μισθολογικά ή βαθμολογικά αυτός που πέθανε ή δολοφονήθηκε, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν (και όχι ίσχυσαν που αναφέρεται στο κείμενο της διάταξης) κατά το χρόνο του θανάτου του ή της

δολοφονίας, προσαυξημένο με επίδομα χρόνου υπηρεσίας και τυχόν ευδόκιμης παραμονής, που αντιστοιχεί σε 35ετή πραγματική υπηρεσία.

IV. Της υπό στοιχείο δ' περίπτωσης αντικαθίστανται οι διατάξεις της παρ. 17 του άρθρου 34 του Σ.Κ. (προστέθηκε με το άρθρο 1 παρ. 4 του ν. 1977/1991) και προβλέπεται ότι ως μισθός για τον κανονισμό της σύνταξης του στρατιωτικού, ο οποίος κατά την εκτέλεση υπηρεσίας που συνεπάγεται αυξημένο κίνδυνο καθίσταται πλήρως ανίκανος για εργασία και δεν μετατάσσεται για την αιτία αυτή σε ειδικές καταστάσεις διαθεσιμότητας, αποστρατείας ή υπηρεσίας γραφείου, λαμβάνεται υπόψη ο μισθός του καταληκτικού βαθμού, στον οποίο θα εξελίσσονταν μισθολογικά ή βαθμολογικά, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν κατά το χρόνο του παθήματος, προσαυξημένος με το επίδομα χρόνου υπηρεσίας και τυχόν ευδόκιμης παραμονής, που αντιστοιχεί σε 35ετή πραγματική υπηρεσία. Ο βαθμός αυτός, κατά την προτεινόμενη ρύθμιση, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι ανώτερος του βαθμού Αντιστρατήγου προκειμένου περί ανθυπολοχαγών, λοχαγών, ταγματάρχων, αντισυνταγματάρχων και συνταγματάρχων και των αντίστοιχων προς αυτούς. Περαιτέρω προβλέπεται ότι ειδικά για τους Αρχηγούς των Σωμάτων Ασφαλείας, του Πυροσβεστικού και του Λιμενικού Σώματος για τον κανονισμό της σύνταξης λαμβάνεται υπόψη ο μισθός του βαθμού Αρχηγού Γ.Ε.Θ.Α.. Τέλος, προβλέπεται ότι οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων έχουν ανάλογη εφαρμογή και για όποιον καθίσταται πλήρως ανίκανος για εργασία συνεπεία δολοφονικής επίθεσης από ένα άτομο μόνο ή ομάδα κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας ή για την ιδιότητά του ως στρατιωτικού στην ενέργεια ή

σε σύνταξη. Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις είναι, σε σχέση με τις ισχύουσες, ευνοϊκότερες όσον αφορά το μισθό του βαθμού με βάση τον οποίο κανονίζεται η σύνταξη για τον στρατιωτικό που έπαθε υπό τις συνθήκες που διαγράφονται σ' αυτές.

V. Της υπό στοιχείο ε' περίπτωσης προστίθεται στο τέλος του άρθρου 46 του Σ.Κ. (καθορίζει το ποσό της οικογενειακής σύνταξης) παρ. 7 και προβλέπεται ότι ειδικά για τον υπολογισμό της σύνταξης της χήρας συζύγου και των τέκνων των προσώπων των άρθρων 34 παρ. 17 και 48 παρ. 4 του Κώδικα αυτού, έχουν ανάλογη εφαρμογή οι διατάξεις των δύο πρώτων εδαφίων της παρ. 2 του άρθρου 94 του Κ.Π.Σ.. Η ρύθμιση αυτή έχει ταυτόσημο περιεχόμενο με την προαναφερθείσα της υπό στοιχείο β' περίπτωσης της παραγράφου 1 του ως άνω άρθρου 2 του σχεδίου νόμου και εξυπηρετεί τον ίδιο σκοπό, δηλαδή την αύξηση του ποσοστού της σύνταξης των ως άνω οικογενειών.

Με την παράγραφο 2 αντικαθίσταται η υποπερίπτωση γγ' της περίπτωσης μθ' της παρ. 1 του άρθρου 12 του Σ.Κ. και προβλέπεται ότι ο χρόνος που προσμετράται με βάση τις αντικαθιστάμενες διατάξεις, ανερχόμενος σε δυόμισι ($2^{1/2}$) έτη για τις απόφοιτες των σχολών επισκεπτριών αδελφών νοσοκόμων ετών 1956 - 1973, επισκεπτριών αδελφών ετών 1956 - 1974 και μαιών έτους 1978 και μετά λογίζεται ως συντάξιμος και για τις επισκέπτριες και μαιές απόφοιτες των ΚΑΤΕΕ ή ΤΕΙ ανεξάρτητα από το χρόνο αποφοίτησης.

Με την παράγραφο 3 προστίθεται στο τέλος των άρθρων 22 και 50 του Σ.Κ. παρ. 24 και 8, αντίστοιχα, και ορίζεται ότι τα δικαιολογητικά που απαιτούνται για τον κανονισμό της σύνταξης ή την αναγνώριση ως συντάξιμης

οποιασδήποτε υπηρεσίας, καθώς και ο τρόπος υποβολής τους, δύνανται να καθορίζονται από 1.1.2003, με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Σύμφωνα με το άρθρο 81 του Σ.Κ. ο καθορισμός των ως άνω δικαιολογητικών γίνεται με Διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Οικονομικών, ύστερα από γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Ενόψει της διάταξης αυτής αλλά και των διατάξεων της παρ. 1 (στοιχ. στ΄) του άρθρου 98 του Συντάγματος, σύμφωνα με τις οποίες στην αρμοδιότητα του Ελεγκτικού Συνεδρίου ανήκει, μεταξύ άλλων, η εκδίκαση διαφορών σχετικά με την απονομή συντάξεων σε συνδυασμό και προς το άρθρο 73 παρ. 2 αυτού, για τον καθορισμό των δικαιολογητικών για τα οποία γίνεται λόγος στην προτεινόμενη ρύθμιση απαιτείται Διάταγμα, εκδιδόμενου με την τήρηση της ως άνω διαδικασίας (άρθρ. 81 Σ.Κ.).

Με την παράγραφο 4 προστίθεται στο τέλος του άρθρου 53 του Σ.Κ. παρ. 7 και ρυθμίζεται το ζήτημα της απόδειξης του έτους γέννησης των δικαιούχων σύνταξης κατά τις διατάξεις του Σ.Κ. ανδρών και γυναικών κατά τα οριζόμενα, ειδικότερα, σ' αυτή (περίπτ. α΄). Περαιτέρω γίνεται πρόβλεψη ότι οι ρυθμίσεις της περίπτωσης α΄ της παραγράφου αυτής έχουν εφαρμογή και για συνταξιοδοτικά δικαιώματα που κρίνονται με βάση τις διατάξεις του Κ.Π.Σ. καθώς και με τις διατάξεις του Κώδικα Συντάξεων Προσωπικού Σιδηροδρόμων. Οι προτεινόμενες ως άνω διατάξεις δίδουν τέλος σε αμφισβητήσεις, έστω και σε περιορισμένη έκταση, που δημιουργούνται, όσον αφορά στο ζήτημα που ρυθμίζεται με αυτές.

Με την παράγραφο 5 προστίθεται στο τέλος του άρθρου 56 του Σ.Κ. παρ. 15 και ορίζεται ότι η σύνταξη όσων θεμελιώνουν δικαίωμα συνταξιοδότησης με βάση τις διατάξεις της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του Κώδικα αυτού (αφορά υπαλλήλους του Δημοσίου που απομακρύνονται από την υπηρεσία λόγω πειθαρχικού παραπτώματος έχοντες συμπληρώσει 20ετή τουλάχιστον πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία), αρχίζει να καταβάλλεται μετά τη συμπλήρωση του 65^{ου} έτους της ηλικίας τους. Η προτεινόμενη ρύθμιση έρχεται να καλύψει το κενό που υπάρχει στην ισχύουσα συνταξιοδοτική νομοθεσία (άρθρο 56 του Σ.Κ.) για το ως άνω θέμα των προσώπων που αφορά.

Με την παράγραφο 6 αναριθμείται η παρ. 11 του άρθρου 59 του Σ.Κ. (ρυθμίζει το ζήτημα της επιβολής κράτησης υπέρ του δημοσίου για σύνταξη επί των συντάξιμων αποδοχών των δημοσίων υπαλλήλων) που προστέθηκε με την παρ. 10 του άρθρου 2 του ν. 3075/2002, λαμβάνει αριθμό 12 και αντικαθίσταται από τότε που ίσχυσε. Ειδικότερα με την ως άνω παράγραφο 6 προβλέπεται ότι οι διατάξεις της παρ. 4 έχουν εφαρμογή και για τα πρόσωπα της παρ. 9 του άρθρου αυτού (άρθρο 59 του Σ.Κ.). Σημειώνεται ότι η παρ. 9 του άρθρου 59 του Σ.Κ. προστέθηκε με το άρθρο 20 παρ. 2 του ν. 2084/1992, αφορά τους υπαλλήλους του δημοσίου που έχουν προσληφθεί μέχρι 30.9.1990 και προβλέπει την επιβολή κράτησης υπέρ του δημοσίου για σύνταξη επί των συντάξιμων αποδοχών τους από 1.1.1993. Η παράγραφος 4 του ως άνω άρθρου 59 του Σ.Κ. που είναι προγενέστερη της ως άνω παρ. 9 (άρθρ. 6 παρ. 4 του ν. 1902/1990) προβλέπει τη διαδικασία αναγνώρισης υπηρεσιών ως συντάξιμων για τις οποίες δεν έχει καταβληθεί κράτηση για σύνταξη. Σημειώνεται, επίσης, ότι τα διαλαμβανόμενα

στην εισηγητική έκθεση σχετικά με την προτεινόμενη ως άνω ρύθμιση δεν ανταποκρίνονται στο σαφές περιεχόμενο αυτής και θα πρέπει αυτή (έκθεση) να διορθωθεί.

Με την παράγραφο 7 προστίθεται στο τέλος του άρθρου 59 του Σ.Κ. παρ. 13 και προβλέπεται ότι εισφορά, η συμπληρωματική εισφορά, η εισφορά εξαγοράς καθώς και η κράτηση για κύρια σύνταξη, όπου απαιτούνται, κατά περίπτωση, σύμφωνα με τις διατάξεις του Σ.Κ., για την αναγνώριση ως συντάξιμης, οποιασδήποτε προϋπηρεσίας ή υπηρεσίας, συμπεριλαμβανομένης και της στρατιωτικής θητείας, υπολογίζονται με βάση τις κάθε φορά συντάξιμες αποδοχές του χρόνου υποβολής της σχετικής αίτησης του υπαλλήλου ή στρατιωτικού. Περαιτέρω, προβλέπεται ότι οι προτεινόμενες ως άνω ρυθμίσεις ισχύουν από 1.1.2003. Οι ως άνω ρυθμίσεις έρχονται να καλύψουν την ανάγκη που δημιουργήθηκε από την ως άνω ημεροχρονολογία με την ενσωμάτωση στο συντάξιμο μισθό διαφόρων επιδομάτων ανά κατηγορία υπαλλήλων – λειτουργών με το ν. 3075/2002, το ποσό των οποίων με βάση τις ισχύουσες διατάξεις του ως άνω άρθρου 59 του Σ.Κ. δεν υπόκειται σε κράτηση υπέρ του Δημοσίου για σύνταξη. Με τις ίδιες ως άνω ρυθμίσεις ορίζεται με σαφήνεια ότι κράτηση για σύνταξη ή εισφορά με οποιαδήποτε μορφή για την αναγνώριση ως συντάξιμων προϋπηρεσιών ή υπηρεσιών θα υπολογίζεται από 1.1.2003 επί των συντάξιμων αποδοχών του χρόνου υποβολής της σχετικής αίτησης του υπαλλήλου ή στρατιωτικού.

Με την παράγραφο 8 προβλέπεται ότι οι συντάξεις που έχουν κανονισθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 10 του άρθρου 15 και της παρ. 7 του άρθρου

42 (και όχι 34 που από πρόδηλη παραδρομή αναγράφεται στη προτεινόμενη ρύθμιση και κατά τούτο πρέπει να διορθωθεί) του Σ.Κ., οι οποίες καταργήθηκαν, οι πρώτες και αντικαταστάθηκαν οι δεύτερες, με τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 5 του άρθρου 1 του ν. 3029/2002, αντίστοιχα, αναπροσαρμόζονται οίκοθεν ή μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων, σύμφωνα με όσα ορίζονται στις διατάξεις των άρθρων 15 και 42 του Κώδικα αυτού, κατά περίπτωση, δηλ. με βάση το συστημάτων τριακοστών πέμπτων. Στην ίδια ως άνω παράγραφο 8 προβλέπεται περαιτέρω ότι τα οικονομικά αποτελέσματα από την κατά τα' ανωτέρω αναπροσαρμογή των συντάξεων αρχίζουν από 1.8.2003. Προστίθεται ότι οι ως άνω προτεινόμενες ρυθμίσεις αφορούν υπαλλήλους που προσλήφθηκαν και στρατιωτικούς που κατατάχθηκαν από 1.1.1983 μέχρι 31.12.1992, η σύνταξη των οποίων (για όσους έχουν αποχωρήσει από την υπηρεσία) έχει υπολογισθεί με βάση το σύστημα των πεντηκοστών.

Με την παράγραφο 9 : α) αντικαθίστανται οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 14 του ν. 2084/1992 και προβλέπεται ότι οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου (ορίζουν το κατώτερο όριο σύνταξης των υπαλλήλων που διορίζονται μετά την 1.1.1993, το οποίο δεν μπορεί να είναι μικρότερο από το πενήντα τοις εκατό του βασικού μισθού του εισαγωγικού μισθολογικού κλιμακίου των υπαλλήλων υποχρεωτικής εκπαίδευσης (ΥΕ), όπως αυτό ισχύει κάθε φορά, άρθρ. 1 παρ. 9 ν. 3029/2002), έχουν εφαρμογή και για τις συντάξεις των οικογενειών όσων από αυτούς έχουν πεθάνει καθώς και για τις συντάξεις όσων έπαθαν από τραύμα ή νόσημα που οφείλεται στην υπηρεσία, β) καταργείται η παρ. 3 του ιδίου ως άνω άρθρου και νόμου (ως άνευ

αντικειμένου αφού αυτό ρυθμίζεται πλέον με την ως άνω παρ. 2) και οι ακολουθούσες παράγραφοι αναριθμούνται αναλόγως, γ) ορίζεται ότι οι συντάξεις που έχουν κανονισθεί με διαφορετικό τρόπο από όσα ορίζονται στις διατάξεις της παρ. αυτής (παρ. 9) αναπροσαρμόζονται οίκοθεν ή μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων και δ) προβλέπεται ότι τα οικονομικά αποτελέσματα από την εφαρμογή των ρυθμίσεων της ίδιας ως άνω παραγράφου 9 αρχίζουν από 1.8.2003.

Με την παράγραφο 10 αντικαθίστανται οι διατάξεις του δευτέρου εδαφίου της παρ. 3 του άρθρου 9 του ν. 3075/2002 από τότε που ίσχυσαν (5.12.2002). Ειδικότερα με τις προτεινόμενες διατάξεις ρυθμίζεται λεπτομερώς, το ζήτημα των ασφαλιστικών εισφορών των προσώπων που αναφέρονται στην παρ. 1 του άρθρου 9 του ως άνω ν. 3075/2002 (Δικηγόροι, νομικοί ή δικαστικοί σύμβουλοι που έχουν προσληφθεί πριν από την έναρξη της ισχύος του ν.2084/1992), οι οποίοι με υπεύθυνη δήλωσή τους θα υπαχθούν στο συνταξιοδοτικό καθεστώς του δημοσίου ή το ειδικό συνταξιοδοτικό καθεστώς του Ι.Κ.Α. (ν. 3163/1955). Περαιτέρω με τις ρυθμίσεις της περίπτωσης β' της αυτής ως άνω παραγράφου 10 προβλέπεται ότι οι διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 11 του Σ.Κ. που παρέχουν τη δυνατότητα σε υπάλληλο ή στρατιωτικό που έλαβε μετά την απομάκρυνσή του από την υπηρεσία εφάπαξ αποζημίωση ή χρηματική αμοιβή επιστροφής της παροχής αυτής, προκειμένου ο χρόνος υπηρεσίας του να υπολογισθεί ως συντάξιμος, έχουν εφαρμογή και για τα πρόσωπα της παρ. 1 του άρθρου 9 του ν. 3075/2002. Επισημαίνεται ότι οι λέξεις ... «των προηγούμενων εδαφίων» του

δευτέρου εδαφίου της προτεινόμενης ρύθμισης πρέπει να αντικατασταθούν με τις λέξεις «των προσώπων του προηγούμενου εδαφίου»

Με την παράγραφο 11 ορίζεται ότι οι προϋποθέσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις της περίπτωσης δ' της παρ. 4 του άρθρου 1 του ν. 3075/2002 (οι προϋποθέσεις της περίπτωσης αυτής που απαιτούνται σωρευτικά με άλλες για τη συνταξιοδότηση λογοτέχνη – καλλιτέχνη από το Δημόσιο αναφέρονται στην ύπαρξη ασφάλισης για κύρια σύνταξη ταυτόσημη με την ιδιότητα του λογοτέχνη ή καλλιτέχνη, για την οποία ζητά την απονομή τιμητικής σύνταξης, για ένα πλήρες έτος, καθώς και στο δηλωθέν εισόδημα στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. από την ίδια δραστηριότητα κατά ένα οποιοδήποτε οικον. έτος πριν τη συμπλήρωση του 60^{ου} έτους της ηλικίας ή του 50^{ου} για όσους έχουν καταστεί ανίκανοι) ειδικά, για όσους έχουν συμπληρώσει, κατά την έναρξη ισχύος του εν λόγω νόμου (3075/2002), τα όρια ηλικίας που προβλέπονται από τις ίδιες διατάξεις (65^ο έτος ή 50^ο για τους ανίκανους για εργασία) αρκεί να συντρέχουν κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για συνταξιοδότηση.

Με την παράγραφο 12 αντικαθίσταται η διάταξη της παρ. 12 του άρθρου 3 του ν. 3075/2002 από τότε που ίσχυσε και ορίζεται ότι οι προθεσμίες που τάσσουν οι διατάξεις του άρθρου αυτού για δικαιώματα που γεννήθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος, του νόμου αυτού (ν. 3075/2002), αρχίζουν από την ισχύ του (5.12.2002). Η προτεινόμενη ρύθμιση αίρει αμφιβολίες που θα μπορούσαν να εγερθούν όσον αφορά στο ζήτημα που ρυθμίζεται με αυτή.

Με την παράγραφο 13 προβλέπεται ότι οι διατάξεις της παρ. 14 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998 (προβλέπουν περιορισμό καταβολής της σύνταξης

κατά 70% σε συνταξιούχο που εργάζεται σε θέση του δημόσιου τομέα και λαμβάνει σύνταξη και αποδοχές συγχρόνως με εξαίρεση τις συντάξεις που καταβάλλονται με βάση τις διατάξεις των νόμων 1897/1990 και 1977/1991, τις εξ ιδίου δικαιώματος πολεμικές συντάξεις, καθώς και τις εξ ιδίου δικαιώματος συντάξεις παθόντων στην υπηρεσία και εξαιτίας αυτής) έχουν εφαρμογή και για τα πρόσωπα της παρ. αυτής που απασχολούνται στο δημόσιο τομέα της παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982 με οποιαδήποτε σχέση εργασίας ή με σύμβαση έργου και ανεξάρτητα από τον τρόπο αμοιβής τους, στα οποία περιλαμβάνονται και αυτά στα οποία τους ανατίθεται η διδασκαλία μαθημάτων σε σχολεία ή σχολές όλων των βαθμίδων της δημόσιας εκπαίδευσης (περίπτ. α'). Εξαίρεση από τον ως άνω κανόνα εισάγεται με την προτεινόμενη ρύθμιση και για τα πρόσωπα που αναφέρονται στο τέταρτο εδάφιο της περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 1 του Σ.Κ. (τυφλοί, παραπληγικοί κ.λπ.) καθώς και για τα πρόσωπα στα οποία ανατίθεται η διδασκαλία μαθημάτων σε σχολεία ή σχολές όλων των βαθμίδων της δημόσιας εκπαίδευσης με μειωμένο ωράριο εργασίας και μέχρι δέκα (10) ώρες την εβδομάδα (περίπτ. β').

Με την παράγραφο 14 προβλέπεται ότι ειδικά για τους υπαλλήλους του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. και των Ν.Π.Δ.Δ., οι οποίοι δεν έλαβαν το επίδομα των 176 Ευρώ του άρθρου 14 του ν. 3016/2002, οι προβλεπόμενες από τις διατάξεις της παρ. 13 (και όχι 3 που από πρόδηλη παραδρομή αναφέρει στο κείμενο της ρύθμισης και κατά τούτο πρέπει να διορθωθεί) του άρθρου 1 του ν. 3029/2002 κρατήσεις για κύρια σύνταξη υπέρ του Δημοσίου καθώς και υπέρ Μ.Τ.Π.Υ. διενεργούνται από 1.1.2003 επί του πράγματι καταβαλλόμενου επιδόματος του

άρθρου 13 του ν. 2470/1997 και μέχρι του συνολικού ποσού των 176 Ευρώ. Περαιτέρω με την ως άνω παράγραφο 14 προβλέπεται ότι η σύνταξη των ανωτέρω υπαλλήλων υπολογίζεται σύμφωνα με τους ορισμούς της παραγράφου 13 του άρθρου 1 του ν. 3029/2002 σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 3075/2002 ως να ελάμβαναν, οι υπάλληλοι αυτοί, με τις αποδοχές τους το επίδομα των 176 Ευρώ και να είχε υποβληθεί το ποσό αυτό στις σχετικές κρατήσεις.

Με την παράγραφο 15 προβλέπεται ότι για όσους εξελέγησαν βουλευτές από 1.1.1993 και μετά η σύνταξή τους καταβάλλεται ολόκληρη μετά τη συμπλήρωση του 60^{ου} έτους της ηλικίας τους (περίπτ. α'). Περαιτέρω προβλέπεται ότι για όσους συμπληρώνουν 20ετή πλήρη βουλευτική θητεία η σύνταξή τους καταβάλλεται ολόκληρη ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας (περίπτ. β'). Προβλέπεται ακόμη ότι οι βουλευτές οι οποίοι τελούν σε αναστολή άσκησης του επαγγέλματός τους, συνεχίζουν, κατά τη διάρκεια της βουλευτικής θητείας τους, να ασφαρίζονται για κύρια σύνταξη, επικουρική ασφάλιση και πρόνοια στους φορείς κύριας σύνταξης, επικουρικής ασφάλισης και πρόνοιας που ασφαλιζόνταν πριν την εκλογή τους στο βουλευτικό αξίωμα και ότι οι αναλογούσες εισφορές, από την παράλληλη ασφάλιση με εκείνη ως βουλευτών, για κύρια, επικουρική ασφάλιση και πρόνοια βαρύνουν τον προϋπολογισμό της Βουλής (περίπτ. γ'). Τέλος, προβλέπεται ότι κάθε διάταξη που ρυθμίζει διαφορετικά τα θέματα των προηγούμενων περιπτώσεων της παραγράφου αυτής, καταργείται και ότι οι ρυθμίσεις της ισχύουν από 1.1.2003 (περίπτ. δ' και ε').

Με την παράγραφο 16 προβλέπεται ότι ο χρόνος βουλευτικής θητείας επί κοινοβουλευτικών Κυβερνήσεων, τον οποίο προσμετρούν δήμαρχοι ή πρόεδροι κοινοτήτων, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 22 του άρθρου 2 του ν.3075/2002 χρησιμεύει και για την προσαύξηση της σύνταξής τους.

Με την παράγραφο 17 προβλέπεται ότι τα μέλη των οικογενειών όσων διετέλεσαν βουλευτές, κατά την τελευταία πριν το δικτατορικό καθεστώς της 21^{ης} Απριλίου 1967, βουλευτική περίοδο και απεβίωσαν κατά τη διάρκεια του δικτατορικού αυτού καθεστώτος χωρίς να έχουν θεμελιώσει δικαίωμα σύνταξης βουλευτή, θεμελιώνουν δικαίωμα βουλευτικής σύνταξης με την προσμέτρηση στο χρόνο βουλευτικής θητείας του αποβιώσαντος (και όχι του δικαιούχου τους που αναφέρεται στο κείμενο της διάταξης) τόσου χρόνου, όσος απαιτείται για τη συμπλήρωση της αξιούμενης από τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν.δ.99/1974 τετραετίας, ο οποίος λογίζεται συντάξιμος για κάθε συνέπεια. Περαιτέρω προβλέπεται ότι για τον υπολογισμό της σύνταξης των ως άνω προσώπων και τα λοιπά συνταξιοδοτικά θέματά τους, εφαρμόζονται οι διατάξεις για τη συνταξιοδότηση των βουλευτών, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του Σ.Κ..

Επί του άρθρου 3

Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 και για τους λόγους που αποτυπώνονται στην εισηγητική έκθεση του σχεδίου νόμου προβλέπεται η απονομή μηνιαίας προσωπικής σύνταξης σε βάρος του Δημοσίου στον προϊστάμενο του Τμήματος Συμβάσεων της Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Εξωτερικών Χαρίλαο Ιωάννη Ζαχαριάδη, ίση με εκείνη που κάθε

φορά αντιστοιχεί στο βαθμό Νομικού Συμβούλου της Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Εξωτερικών με 35 έτη δημόσιας υπηρεσίας. Σχετικά με τη διάταξη της ως άνω παραγράφου με την οποία απονέμεται προσωπική σύνταξη στο πρόσωπο που αφορά και το ζήτημα που ανακύπτει αν για τη διάταξη αυτή απαιτείται γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου (άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος) παρατηρείται ότι η απονομή προσωπικής σύνταξης δεν υπακούει σε αρχές και κανόνες που διέπουν το σύστημα απονομής των συντάξεων του δημοσίου, δηλ. αποτελεί όλως εξαιρετικό μέτρο. Αυτός είναι ο λόγος που το δημόσιο συντάξεις αυτής της κατηγορίας καταβάλλει ελάχιστες. Η χρήση του εξαιρετικού ως άνω μέτρου απόκειται στην αποκλειστική βούληση και ευθύνη της Πολιτείας λόγω ακριβώς του χαρακτήρα των συντάξεων αυτών. Η θέση του Ελεγκτικού Συνεδρίου πάνω στο ζήτημα αυτό, ότι σε διάταξη νόμου, όπως η ως άνω προτεινόμενη, δεν απαιτείται γνωμοδότηση αυτού είναι πάγια. Επομένως, μη απαιτούμενης γνωμοδοτήσεως, η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αποτελέσει αυτοτελές άρθρο.

Με την παράγραφο 2 προβλέπεται ότι για θέματα μισθών και συντάξεων γενικά το Ελεγκτικό Συνέδριο γνωμοδοτεί μόνο σε ερωτήματα του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και ότι κάθε άλλη διάταξη που ρυθμίζει το θέμα αυτό διαφορετικά καταργείται. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής που αναφέρονται, όπως προκύπτει από το περιεχόμενό τους, σε ερωτήματα του ως άνω Υπουργού αφορώντα τα πιο πάνω θέματα δεν έχουν συνταξιοδοτικό χαρακτήρα με την έννοια των διατάξεων του άρθρου 73 παρ. 2 του Συντάγματος. Επομένως, δεν απαιτείται γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Συνακόλουθα, οι διατάξεις της παραγράφου αυτής θα πρέπει να αποτελέσουν αυτοτελές άρθρο.

Με την παράγραφο 3 ρυθμίζεται το ζήτημα της ειδικής μηνιαίας εισφοράς (κράτησης) που επιβλήθηκε υπέρ του Δημοσίου από 1.1.1993 με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 20 του ν. 2084/1992 σε βάρος των συντάξεων και χορηγιών που καταβάλλονται από το Δημόσιο με καταληκτική ημερομηνία την 31.12.1997. Στη συνέχεια με το άρθρο 26 του ν. 2592/1998 ορίστηκε καταληκτική ημερομηνία επιβολής της ως άνω ειδικής εισφοράς η 31.12.2001. Ήδη με την προτεινόμενη ρύθμιση η εισφορά αυτή καταργείται από 1.1.2008.

Με την παράγραφο 4 προβλέπεται ότι μετακλητοί νομάρχες επί κοινοβουλευτικών Κυβερνήσεων με υπέρ επταετή υπηρεσία στις θέσεις αυτές δύνανται να προσμετρήσουν και άλλη συντάξιμη σύμφωνα με τις διατάξεις του Σ.Κ., δημόσια υπηρεσία και μέχρι τη συμπλήρωση της αξιούμενης από την παρ. 7 του άρθρου 1 του Κώδικα αυτού δεκαετίας, μόνο για τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης μετακλητού νομάρχη, υπό τον όρο ότι ο χρόνος αυτός δεν θα χρησιμεύσει για τη λήψη σύνταξης από το Δημόσιο ή από άλλο ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ασφάλισης. Περαιτέρω προβλέπεται ότι για τον υπολογισμό της σύνταξης των ως άνω προσώπων και τα λοιπά συνταξιοδοτικά θέματα έχουν εφαρμογή οι διατάξεις που ισχύουν για τη συνταξιοδότηση των μετακλητών νομαρχών (οι ίδιες διατάξεις ισχύουν και για τους νομάρχες με θητεία). Επισημαίνεται ότι για λόγους αρχής στη ρύθμιση θα πρέπει να περιληφθούν και νομάρχες με θητεία επί κοινοβουλευτικών Κυβερνήσεων. Επισημαίνεται, περαιτέρω, ότι οι νομάρχες αποκτούσαν δικαίωμα σύνταξης από

το Δημόσιο με την ιδιότητά τους αυτή εφόσον είχαν συμπληρώσει 15ετή υπηρεσία συνεχή ή με διακοπές, σε θέση Γενικού Επιθεωρητή Διοίκησης, Επιθεωρητή Διοίκησης, Νομάρχη ή Επάρχου (άρθρ. 2 παρ. 1 ν.δ. 4432/1964). Ο χρόνος αυτός με το άρθρο 1 του α.ν. 530/1968 ορίστηκε σε δέκα (10) έτη. Ήδη με την προτεινόμενη ρύθμιση ορίζεται σε επτά (7) έτη, δηλαδή κάτω από το ήμισυ του αρχικά απαιτούμενου χρόνου.

Με την παράγραφο 5 προβλέπεται ότι οι υπάλληλοι του ΚΕΠΕ που υπηρετούσαν σε αυτό κατά την έναρξη ισχύος του ν. 2579/1998 και μετατάσσονται σύμφωνα με το άρθρο 25 του π.δ. 94/2000 σε υπηρεσίες του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. ή των Ο.Τ.Α. μπορούν να διατηρήσουν το προηγούμενο της μετάταξής τους ασφαλιστικό – συνταξιοδοτικό καθεστώς και όλη η εφεξής υπηρεσία τους στη νέα θέση θεωρείται ότι διανύεται στη θέση από την οποία προέρχονται, με την τήρηση της προβλεπόμενης από τις ίδιες διατάξεις διαδικασίας, μέσα στην προθεσμία που τάσσεται από αυτές (περίπτ. α'). Περαιτέρω με την ως άνω παράγραφο ρυθμίζεται το ζήτημα των ασφαλιστικών εισφορών των ανωτέρω υπαλλήλων κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στις διατάξεις, οι οποίες έχουν σαφές περιεχόμενο (περίπτ. β').

Με την παράγραφο 6 θεσπίζεται ευεργετικό μέτρο υπέρ των υπαλλήλων του Δημοσίου με ποσοστό αναπηρίας 67% και άνω οι οποίοι είχαν επιτύχει σε διαγωνισμό για διορισμό στο Δημόσιο και είχαν κληθεί να υποβάλουν τα απαιτούμενα για το διορισμό τους δικαιολογητικά, πριν την 21^η Απριλίου 1967 και ο διορισμός τους δεν πραγματοποιήθηκε εξαιτίας των κοινωνικών φρονημάτων τους. Το μέτρο συνίσταται στην προσαύξηση κατά πέντε έτη και

μέχρι τη συμπλήρωση τριάντα πέντε (35) ετών συνολικής συντάξιμης υπηρεσίας, τα οποία, κατά την παράγραφο αυτή, λογίζονται συντάξιμα για κάθε συνέπεια τόσο από το Δημόσιο όσο και από τα ταμεία επικουρικής ασφάλισης και πρόνοιας, με καταβολή των σχετικών ασφαλιστικών εισφορών, όπου απαιτούνται από το Υπουργείο στο οποίο υπηρετούν. Η προτεινόμενη ρύθμιση που δεν ορίζει το όργανο που θα κρίνει για το ποσοστό αναπηρίας των ως άνω προσώπων θα δημιουργήσει ενδεχομένως ερμηνευτικά προβλήματα για το ζήτημα αυτό. Για την αποφυγή του ενδεχόμενου αυτού θα πρέπει να συμπληρωθεί ως εξής : Η ανικανότητα αυτή αποδεικνύεται με γνωμάτευση της Α.Σ.Υ. Επιτροπής.

Με την παράγραφο 7 ορίζεται ότι οι διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 2703/1999 (ρυθμίζουν το συνταξιοδοτικό - ασφαλιστικό καθεστώς των Προέδρων και μελών των Ανεξάρτητων Διοικητικών Αρχών), έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τον Πρόεδρο και Αντιπρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου καθώς και το Γενικό Διευθυντή του Εθνικού Φορέα Ελέγχου Τροφίμων (Ε.Φ.Ε.Τ.), που αποτελεί Ν.Π.Δ.Δ. σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 1 του ν.2741/1999.

Με την παράγραφο 8 προβλέπεται ότι Τακτικοί υπάλληλοι του Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού (Ε.Ο.Τ.) και της εταιρείας «Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα Α.Ε.» που μετατάσσονται, σύμφωνα με τα άρθρα 22, 28 και 29 του ν. 2636/1998 σε υπηρεσίες του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. ή των Ο.Τ.Α. καθώς και όσοι από αυτούς έχουν μεταταγεί δύνανται να επιλέξουν την παραμονή τους στο ασφαλιστικό - συνταξιοδοτικό καθεστώς των τακτικών υπαλλήλων της

υπηρεσίας από την οποία προέρχονται, με την τήρηση της προβλεπόμενης από τις ίδιες διατάξεις διαδικασίας, μέσα στην προθεσμία που τάσσεται από αυτές. Περαιτέρω με την ως άνω παράγραφο ρυθμίζεται το ζήτημα της αναγνώρισης του χρόνου υπηρεσίας των ανωτέρω υπαλλήλων που συνάπτεται με το δικαίωμα επιλογής του ασφαλιστικού-συνταξιοδοτικού καθεστώτος καθώς και το θέμα των ασφαλιστικών εισφορών των ίδιων υπαλλήλων κατά τα οριζόμενα, ειδικότερα, στις διατάξεις της.

Τέλος, με την παράγραφο 9 προβλέπεται : (α) η έκταση εφαρμογής των άρθρων του υπόψη σχεδίου νόμου, (β) ότι οι διατάξεις αυτού εφαρμόζονται και για τα πρόσωπα στα οποία έχουν συντρέξει οι καθοριζόμενες από αυτές προϋποθέσεις κατά το παρελθόν και έχουν εξέλθει της υπηρεσίας πριν από την έναρξη ισχύος τους, καθώς και για οικογένειες όσων από αυτούς έχουν πεθάνει και (γ) ότι τα οικονομικά αποτελέσματα από την εφαρμογή των διατάξεων αυτού (σχεδίου νόμου), εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά σ' αυτές, αρχίζουν από την πρώτη του επόμενου μήνα εκείνου, που υποβλήθηκε, στις αρμόδιες υπηρεσίες, η σχετική αίτηση.

Β' Ακολούθως ο Σύμβουλος Αριστείδης Μπίκος, που ορίστηκε από τον Πρόεδρο εισηγητής, φέρει προς συζήτηση σχέδιο προσθήκης – τροπολογίας του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών στο σχέδιο νόμου «Αύξηση των συντάξεων του Δημοσίου για το έτος 2003 και άλλες διατάξεις» που στάλθηκε στο Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο με το 66373/4.4.2003 έγγραφο του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γενική Διεύθυνση

Μισθών και Συντάξεων – Διεύθυνση 47^η Νομοπαρασκευαστική) για να γνωμοδοτήσει η Ολομέλεια, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 73 του Συντάγματος. Το σχέδιο αυτό έχει ως εξής :

«ΚΕΙΜΕΝΟ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

α. Το μόνιμο προσωπικό του Δημοσίου ή των Ν.Π.Δ.Δ. ή των Ο.Τ.Α. ή των ανεξάρτητων αρχών ή των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου του ευρύτερου δημόσιου τομέα που μετατάσσεται σε ανεξάρτητες αρχές σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου 5 του ν. 3051/2002 (ΦΕΚ 220 Α΄) όπως αυτές συμπληρώθηκαν με τις όμοιες του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 7 του ν. 3094/2003 (ΦΕΚ 10 Α΄) διατηρεί το ασφαλιστικό - συνταξιοδοτικό καθεστώς κύριας, επικουρικής ασφάλισης, πρόνοιας και υγειονομικής περίθαλψης που υπαγόταν πριν τη μετάταξή του και όλη η εφεξής υπηρεσία του στη νέα του θέση θεωρείται ότι διανύεται στη θέση από την οποία προέρχεται. Η διατήρηση του προηγούμενου της μετάταξης ασφαλιστικού - συνταξιοδοτικού καθεστώτος από τους υπαλλήλους του προηγούμενου εδαφίου γίνεται με ανέκκλητη δήλωσή τους που υποβάλλεται στην υπηρεσία στην οποία μετατάσσονται. Η προθεσμία για την υποβολή της δήλωσης είναι τρεις (3) μήνες και αρχίζει για όσους μεν έχουν ήδη μεταταγεί από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, για όσους δε πρόκειται να μεταταγούν μετά την ισχύ του παρόντος από την ημερομηνία έκδοσης της σχετικής πράξης.

β. Οι ασφαλιστικές εισφορές που προβλέπονται από τη νομοθεσία των φορέων κύριας, επικουρικής ασφάλισης και πρόνοιας καθώς και υγειονομικής περίθαλψης για την ασφάλιση των ανωτέρω υπαλλήλων καταβάλλονται, του μεν

εργοδότη από τις υπηρεσίες στις οποίες μετατάσσονται, του δε ασφαλισμένου από τους ίδιους. Η ασφαλιστική - συνταξιοδοτική τακτοποίηση των υπαλλήλων που διέπονται από τις διατάξεις της παραγράφου αυτής, όπου συντρέχει περίπτωση, για το χρονικό διάστημα από τη μετάταξή του μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, γίνεται με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του κάθε φορέα ή ταμείου για την αναγνώριση προϋπηρεσιών ή χρόνου ασφάλισης, κατά περίπτωση. Οι διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 2320/1995 έχουν εφαρμογή, όπου συντρέχει περίπτωση, και για τους υπαλλήλους της παραγράφου αυτής.

γ. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής έχουν ανάλογη εφαρμογή και για το μόνιμο προσωπικό που μετατάσσεται σε ανεξάρτητες αρχές σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 5 του ν. 3094/2003.

Αθήνα Μαρτίου 2003

**Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ**

ΝΙΚ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ »

Ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας έχει τη γνώμη ότι οι διαλαμβανόμενες στην ανωτέρω προσθήκη - τροπολογία διατάξεις είναι δικαιολογημένες ενόψει και της εισηγητικής έκθεσης που τη συνοδεύει.

Ο εισηγητής Σύμβουλος Αριστείδης Μπίκος εισηγείται ως ακολούθως :

Φέρεται ενώπιον της Ολομελείας, σύμφωνα με την παρ. 9 του άρθρου 15 του π.δ. 774/1980 «περί Οργανισμού του Ελεγκτικού Συνεδρίου», σχέδιο προσθήκης – τροπολογίας του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών στο

σχέδιο νόμου «Αύξηση των συντάξεων του Δημοσίου για το έτος 2003 και άλλες διατάξεις» προκειμένου, κατ' επιταγή της παρ. 2 του άρθρου 73 του Συντάγματος να γνωμοδοτήσει επ' αυτού.

Ειδικότερα σχετικά με τις διατάξεις της προσθήκης – τροπολογίας παρατηρούμε τα ακόλουθα :

Στην παρ. 8 του άρθρου 5 του ν. 3051/2002 «Συνταγματικά κατοχυρωμένες ανεξάρτητες αρχές, τροποποίηση και συμπλήρωση του συστήματος προσλήψεων στο δημόσιο τομέα και συναφείς ρυθμίσεις» ορίζεται ότι : «Μόνιμο προσωπικό του Δημοσίου ή των Ν.Π.Δ.Δ. ή των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου του ευρύτερου δημόσιου τομέα που υπηρετεί κατά τη δημοσίευση του παρόντος με απόσπαση σε ανεξάρτητες αρχές μπορεί, με αίτησή του, να μεταταγεί σε κενές οργανικές θέσεις ύστερα από πρόταση της οικείας ανεξάρτητης αρχής, και απόφαση των αρμόδιων Υπουργών ή των οργάνων διοίκησης των νομικών προσώπων, χωρίς γνώμη υπηρεσιακού συμβουλίου, κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων. Οι μετατασσόμενοι εντάσσονται με την ίδια απόφαση στο βαθμό της θέσης που μετατάσσονται και αν η θέση ανήκει στους ενιαίους βαθμούς του Υπαλληλικού Κώδικα, εντάσσονται με βάση το βαθμό που κατέχουν, άλλως με βάση το συνολικό χρόνο υπηρεσίας τους έως τον τελευταίο ενιαίο βαθμό της θέσης. Το προσωπικό το οποίο μετατάσσεται εξακολουθεί να υπάγεται στα ασφαλιστικά ταμεία κύριας και επικουρικής ασφάλισης που υπαγόταν πριν τη μετάταξή του». Περαιτέρω οι ανωτέρω διατάξεις συμπληρώθηκαν με τις όμοιες του δευτέρου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 7 του ν. 3094/2003 «Συνήγορος του Πολίτη και άλλες

διατάξεις» και ορίστηκε ότι : «Οι διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 5 του ν. 3051/2002 ισχύουν και για το μόνιμο προσωπικό των Ο.Τ.Α. και των ανεξάρτητων αρχών που είναι αποσπασμένοι στον Συνήγορο του Πολίτη». Εξάλλου στην παρ. 7 του άρθρου 5 του προμνησθέντος ν. 3094/2003 ορίζεται ότι : «Στη Γραμματεία της Αρχής προΐσταται δημόσιος υπάλληλος ΠΕ κατηγορίας με βαθμό διευθυντή του άρθρου 79 παρ. 2 του Υπαλληλικού Κώδικα (Ν. 2683/1999). Η πλήρωση της θέσης του διευθυντή, που συνιστάται με το παρόν άρθρο, γίνεται με απόφαση ειδικού συμβουλίου που αποτελείται από τον Συνήγορο του Πολίτη ως Πρόεδρο και μέλη τους Βοηθούς Συνηγόρους του Πολίτη, ύστερα από αίτηση υποψηφιότητας, που υποβάλλεται μέσα σε αποκλειστική προθεσμία που τάσσεται με δημόσια πρόσκληση προς τους ενδιαφερόμενους. Η αίτηση υποψηφιότητας συνοδεύεται από βιογραφικό σημείωμα, το περιεχόμενο του οποίου προκύπτει από τα στοιχεία του προσωπικού μητρώου του υπαλλήλου. Δικαίωμα υποβολής αίτησης υποψηφιότητας έχουν μόνιμοι υπάλληλοι ΠΕ κατηγορίας δημόσιων υπηρεσιών, Ν.Π.Δ.Δ., Ο.Τ.Α., και ανεξάρτητων αρχών που έχουν τα προσόντα προαγωγής στο βαθμό διευθυντή κατά την παρ. 2 του άρθρου 82 του Υπαλληλικού Κώδικα (Ν. 2683/1999). Το Ειδικό Συμβούλιο καλεί σε προφορική συνέντευξη τους υποψηφίους προκειμένου να διαμορφώσει γνώμη για την ικανότητα και την προσωπικότητά τους, ως προς την άσκηση των καθηκόντων τους. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, οι σχετικές με τη συνεκτίμηση και την έννοια της εμπειρίας, εφαρμόζονται αναλόγως και για την επιλογή του διευθυντή. Ο υπάλληλος που θα επιλεγεί κατά τα ανωτέρω για τη θέση του

διευθυντή μετατάσσεται, κατά παρέκκλιση από κάθε γενική ή ειδική διάταξη, με απόφαση του οικείου Υπουργού χωρίς γνώμη του υπηρεσιακού συμβουλίου και εντάσσεται με την ίδια απόφαση στο βαθμό της θέσης του διευθυντή. Κατά την πρώτη εφαρμογή της παρούσας διάταξης η επιλογή για την πλήρωση της θέσης του διευθυντή γίνεται μέσα σε δύο (2) μήνες από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου. Η απόσπαση του κατά την παρ. 3 του άρθρου 5 του Ν. 2477/1997 διευθυντή λήγει αυτοδικαίως με την ολοκλήρωση της κατά τα ανωτέρω μετάταξης του διευθυντή και ο χρόνος της απόσπασης αυτής λογίζεται για κάθε συνέπεια ως υπηρεσία σε θέση βαθμού διευθυντή του άρθρου 79 του Υπαλληλικού Κώδικα (Ν. 2683/1999).» Ήδη με τις προτεινόμενες διατάξεις της προσθήκης – τροπολογίας προβλέπεται η ασφαλιστική και συνταξιοδοτική τακτοποίηση του προσωπικού που υπάγεται στις προαναφερόμενες διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 5 του ν. 3051/2002 και του δευτέρου εδαφ. της παρ. 2 του άρθρου 7 του ν. 3094/2003, ως και στις διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 5 του ιδίου ν. 3094/2003 και ορίζεται ότι το προσωπικό αυτό διατηρεί το προηγούμενο της μετάταξής τους ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό καθεστώς της κύριας και επικουρικής ασφάλισης, πρόνοιας και υγειονομικής περίθαλψης, ο δε χρόνος υπηρεσίας που παρέχεται στη νέα θέση θεωρείται ότι διανύεται στη θέση από την οποία προέρχεται. Περαιτέρω προβλέπεται η διαδικασία επιλογής του οικείου φορέα, καταβολής των προβλεπομένων κρατήσεων και η ασφαλιστική και συνταξιοδοτική τακτοποίηση του εν λόγω προσωπικού για το χρονικό διάστημα από τη μετάταξή του μέχρι την έναρξη της ισχύος των προτεινομένων διατάξεων. Οι διατάξεις αυτές κρίνονται δικαιολογημένες για να μην καταστεί

δυσμενέστερη η ασφαλιστική και η συνταξιοδοτική κατάσταση των μετατασσομένων, όμως επισημαίνεται, ότι για λόγους ίσης μεταχείρισης, πρέπει η προτεινόμενη ρύθμιση να επεκταθεί και στις μετατάξεις υπαλλήλων, με βάση άλλες διατάξεις (άρθρου 20 του ν. 1735/1987 κ.λπ).

Η Ολομέλεια, μετά από συζήτηση, αποδέχθηκε ομόφωνα τις εισηγήσεις των Συμβούλων Δημητρίου Δεδούση και Αριστείδη Μπίκου, αντίστοιχα.

Μετά το τέλος της συνεδριάσεως συντάχθηκε το παρόν πρακτικό, το οποίο, αφού θεωρήθηκε και εγκρίθηκε από τον Πρόεδρο, υπογράφεται από τον ίδιο και το Γραμματέα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΙΖΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΜΠΟΛΑΚΗΣ

Για την ακρίβεια
Ο Γραμματέας